

CLUBBLAD WSV OLAT

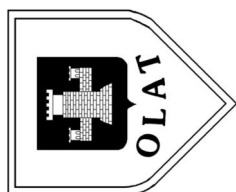
30e jaargang ♦ no 9 ♦ oktober 2004

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Indien onbestelbaar:
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel

LAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij NBWB-KNAU-NFV (IVV)

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@triodosl.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:

Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters

Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎ 06-16885375 of 0492-550154
 paul.canters@hetnet.nl
 #

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 wesseling.j@inter.NL.net
 #

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws oktober 2004

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
Mededelingen van het bestuur: door Kees van Vessem.....	5
Nieuws van de Bond: door Kees van Vessem.....	
Leven in Vrijheid	6
Lichtstad avondwandeling	8
Namelingen deelnemen aan Nijmeegse Vierdaagse	
Ledenadministratie: mutaties	
Verjaardagen	9
Initiatiefgroepen: Wandelcafé programma	
Wandelen op Dinsdag programma	10
Commissies:	
Clubreizen: programma 2004	
LPS: Verzorging en uitslag Centurionwedstrijd Colcheter	11
Clubkampioenschap stand en programma	12
Agenda snelwandelen en wandeltrainingsweekend.....	13
Sectie Lange Afstand	
Welldone in Colchster, door Connie Raijmakers.....	14
Amsterdam-Tilburg, door Klaas Bakker	15
100 EM in Colcheter, door Ernst Westerhoff.....	16
De 80 van de Langstraat, door Klaas Bakker	17
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (8): Christiaan Koehler.....	18
Euraudax Heidetocht te Eemnes, door Constant Dedel.....	21
Groene hart pad, door Margriet.....	22
Hallo wandelaars, door Inge	23
Verder: OLAT en Bavaria, het Zevenwoudenpad, Heuvelland/Krijtlandpad, Een roos met een gouden strik, vrijwilligersdag OLAT en clubwandeling langs de Hoegne.	

Voorzitter: Bevrijdingsmonument te Beek, Airbornepad. Foto Ad v Asten
 Verder foto's van: Christiaan Koehler en Willemien Hietland, Paul Altena.
 Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

*Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele
 verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de
 wsv OLAT.*

Ledenadministratie:

Jet van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-252 4404
 j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Clubreizen:

Toon van Wordragen
 gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040 -2524404
Boetiek:
 Mia Dielesen/Francien vd Laar
 ☎ 040-2552742/0499-471298
Parkoersen:
 Ad Verbakel
 ☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
 Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Nijmegen**Vierdaagse verzorging:****Overnachting Vierdaagse**

Hein Lenders
 ☎ 06-12074473
 giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
 Peter van de Ven
 Ad van Asten
 Lupinelaan 27
 5691 WC Son en Breugel
 ☎ 0499-473767 (ook fax)
 a.h.van.asten@hccnet.nl
 Verzending OLAT-Nieuws
 Tjeu en Lies v/d Kerkhof
 Conny Nakken

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221
e-mail: paul.canters@hetnet.nl
Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
e-mail: OLAT-LPS@zonnet.nl
Henk Plasman
Hans de Vries
Theo Tromp

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767

Lupinelaan 27
5691 WC SON
a.h.van.asten@hccnet.nl
a.asten1@chello.nl

Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775
Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
e-mail:
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742
Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Toon van Wordragen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 16 oktober voor plaatsing in ons novembernummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

**oktober 2004
JAARGANG 30, NR. 9**

Voorwoord

Op het moment dat ik dit voorwoord schrijf is het woensdagavond 22.00 uur en zijn wij nog maar 37 uur verwijderd van het inwandelen van ons Airbornepad Market Garden. Het tot in de puntjes verzorgen van alles wat komt kijken voor de officiële opening van zo'n wandelpad kostte de werkgroep de laatste dagen veel arbeid en weinig rust.

Vrijdag 17 september is uiteindelijk de dag dat alles gereed moet zijn en wij gaan beginnen aan de herdenkingstocht, die door het Eindhovens Dagblad kernachtig wordt genoemd:

OLAT in voetsporen bevrijders.

Deze voetsporen gaan van Lommel naar Arnhem.

45 Wandelaars zullen deelnemen aan de inwandeling en zij zullen de afstand van 220 km afleggen in 5 dagen.

Op zaterdag 11 september hebben wij een feestelijke dag georganiseerd voor al onze vrijwilligers. Allen waren vol lof en zeer tevreden over deze dag. Het onderstaande verhaal heb ik overgenomen uit het ledenblad 'Lopend vuur' van 'te Voet', een vereniging van wandelaars en het is gebaseerd op een interview dat 'te Voet' had met de Rijksadviseur voor het landschap de heer Dirk Sijmons.

Grondige Ontsluiting

“Het landschap zou weer net zo openbaar toegankelijk moeten worden als zo'n 50 jaar geleden. Door ruilverkavelingen en landinrichtingen is sinds die tijd 35,000 kilometer aan onverharde paden verloren gegaan. De infrastructuur van landarbeiders is verdwenen, omdat die niet meer nodig was. Er is zoveel mogelijk grond in cultuur gebracht. Het landschap is in hoge mate geprivatiseerd en zit op slot voor mensen die er van willen genieten. Zo'n 20 jaar geleden begon de discussie over het ontsluiten van natuurgebieden voor **wandelaars**, daar is nu heel veel bereikt. Maar het landschap buiten de natuurgebieden is niet ontsloten. Wel hebben we het ergste gehad. Er zijn inmiddels allerlei initiatieven geweest waardoor de toegankelijkheid weer is toegenomen. Zoals De LAW's. Deze sprokkelen echter bestaande stukken bij elkaar, maar ontwikkelen geen nieuwe paden.

Als we nieuwe paden stukje bij beetje bijeen moeten sprokkelen, door stukjes pad te kopen en dergelijke, duurt het allemaal veel te lang. Het moet dus op een andere manier. Een betere toegankelijkheid van het landschap is bovendien niet alleen voor de stedeling interessant, maar ook voor de boeren zal het heel positief zijn. Het is namelijk de enige manier om producten en consument oog-in-oog te laten staan. Het brengt boer en burger dichter bij elkaar.”

Tot zover.

Tot volgende maand

Marinus van Roosmalen, voorzitter

Ledenvergadering.

Zoals in het vorige clubblad al is aangekondigd houdt OLAT op zaterdag 20 november weer zijn jaarlijkse algemene ledenvergadering.

In tegenstelling tot vorige jaren is gekozen om de vergadering 's middags te houden, dit om 's avonds niet in de knel te komen met de tijd, omdat een aantal ver weg wonende leden nog tijdig naar huis moeten.

De leden zullen de stukken tegelijk met de uitnodiging en het volgende nummer van het clubblad ontvangen.

Noteer alvast: jaarvergadering OLAT op zaterdagmiddag 20 november in Eindhoven.

Cornelis van Montforttrofee.

Het bestuur roept de leden op om collega-leden op te geven die zich verdienstelijk hebben gemaakt en die op een of andere manier in het zonnetje gezet mogen worden. Wie krijgt dit jaar de Cornelis van Montforttrofee? Laat het weten aan de commissie onderscheidingen, p/a Piet Knoester, Peppelbos 40, 4191 MG te Geldermalsen.

Winterserie.

Op zondag 17 oktober gaat onze eerste winterseriewandeling van het seizoen weer van start. De afstanden zijn zoals gebruikelijk 10, 15, 20, 30 en 40 km. De startlocatie is "de Gouden Leeuw", Nieuwendijk 5 te Heeze.

Tot ziens en blijf wandelen, de gezondste sport voor lichaam en geest.

Sst..... Stiltewandeling

Mag ik even aandacht voor iets dat uit zichzelf geen aandacht vraagt?

Ik heb het over een stiltewandeling. Géén stille omgang met louter zwijgende sombere mensen, maar een wandeling door een sprankelend stuk natuur, dat van zichzelf helemaal niet stil is; als je goed luistert, hoor je de vogels, het kabbelende water en het ruisen van de bomen en het riet...

Je moet er alleen oor voor hebben. En dat is nu juist de bedoeling van de stiltewandeling. Luisteren naar de stilte. Maar ook luisteren naar jezelf, naar je gedachten. Ook daar moet je oor voor hebben.

(Zachtjes) praten over de stilte kan natuurlijk óók, het is zoals gezegd geen stille omgang.

Proberen? Noteer dan alvast zondag 13 februari 2005 in je agenda. Wel vroeg opstaan, want de start is vanaf 8.00 uur (tegelijk met de opkomst van de zon) en sluit al om half tien.

De wandeling wordt samen met Staatsbosbeheer georganiseerd in de Grote Peel en de KRO zal op de locatie aanwezig zijn.

Nadere gegevens volgen nog, we houden je op de hoogte.

Kees van Vessem

Nieuws van de bond.

De KNBLO-NL heeft bij de fusie gezegd dat ze werk wil maken van vitalisering van de wandelsport en nieuwe initiatieven niet uit de weg gaat.

Dit heeft er voor gezorgd dat er gesprekken gevoerd zijn met een aantal andere organisaties.

Een greep uit de resultaten:

- KRAS Stervakanties is de hoofdsponsor van de KNBLO-NL geworden. Dat houdt onder - meer in dat de wandelaar die lid is van de KNBLO-NL 5% korting krijgt op de netto reissom. Er wordt gewerkt aan een nieuwsbrief voor alle leden.

- Samenwerking met de KNAU. Bekeken wordt of opleidingen 'sportief wandelen' en start- en finishlocaties ook voor de KNBLO-NL interessant kunnen zijn.

- Samenwerking met NebasNsg, de organisatie voor sporters met beperkingen.

Meer informatie kunt u vinden op de digitale nieuwsbrief. Deze kunt u aanvragen door een e-mail te sturen naar sporters-onder-sporters@noc-nsf.nl.

- Met de Stichting LAW wil men tot nauwere samenwerking komen met meer aandacht voor het beheren, onderhouden en ontwerpen van nieuwe paden. Tot nu toe heeft men dit wat laten slossen.

- De KRO zal opnamen maken van een aantal themawandelingen op 13 februari 2005. Deze wandelingen hebben het thema "stilte". Ook OLAT organiseert een stiltewandeling. Zie voor de aankondiging elders in dit blad.

Ander nieuws:

- Het pilootproject "vitale wandelsportverenigingen" is van start gegaan. Ook OLAT hoort tot de verenigingen die hieraan meedoen. De bedoeling is om eerst een 'scan' van de aangesloten verenigingen te maken en om daaruit dan later een model te destilleren, dat door vele andere verenigingen - voor een deel of helemaal - gebruikt kan worden voor hun organisatie.

De KNBLO-NL wil hierbij dan ondersteuning bieden.

- De regio Holland-Noord neemt afscheid van de KNBLO-NL.

De beide partijen verschillen van mening over de zelfstandigheid van de vereniging, de centrale of decentrale aansturing door de bond en het functioneren van de bond en de kring als serviceorganisatie t.b.v. vereniging en wandelaar.

Jammer!

Kees van Vessem

LEVEN IN VRIJHEID

Bijzonder is de ontmoeting van wandelaars en hoogwaardigheidsbekleders op maandag 20 september 2004 in het Nationale Bevrijdingsmuseum in Groesbeek.

Na een hartelijk welkom door enkele vertegenwoordigers van wandelsportvereniging OLAT, en een volgend ongedwongen samenzijn in het museumcafé, vindt in de koepelzaal van het museum de officiële aanbieding plaats van de wandelgids **Airbornepad Market Garden**.

Een ruim aantal genodigden staat samen met de wandelgroep van 45 personen, die vanaf vrijdag 17 september vanuit Lommel België op weg is naar Arnhem, in de ruimte waar ook de namen bij hen zijn van duizenden **Geallieerde Helden**, die het uiterste offer brachten voor onze **Vrijheid**.

De inleiding wordt verzorgd door de directeur van het Nationale Museum die zegt in deze periode van herdenken speciaal getroffen te zijn door het initiatief dat genomen werd om een wandelpad te realiseren in de voetsporen van onze bevrijders. Een bijzondere groet gaat hierbij ook aan de Poolse Ambassadeur in Nederland de heer Jan Michalowski en een andere vertegenwoordiger van de Poolse overheid.

Eveneens is een hoge Britse militaire vertegenwoordiger aanwezig bij de presentatie van de wandelgids **Airbornepad**.

De voorzitter van OLAT staat daarna een ogenblik stil bij de beweegredenen om dit unieke wandelpad tot stand te laten komen. Het heeft veel inspanning en werk gekost, maar dat alles is nietig ten opzichte van wat 60 jaar geleden aan offers is gebracht voor onze **Vrijheid**.

Naast het werk dat verzet werd om het pad en de wandelgids te realiseren is het in-

wandelen van het 220 km lange wandelpad door de hier aanwezige wandelgroep van buitengewoon belang, omdat door hun aanwezigheid bij verschillende herdenkingen onderweg de operatie **Market Garden** van begin tot einde in een tastbaar geheel vanuit het verleden tot in de toekomst is verweven. De weg die naar onze **Vrijheid** leidde kan nu door iedereen op een aangename manier

worden bewandeld.

Een Poolse studente geeft hierna in het Pools een korte weergave van de voorgaande toespraken.

De voorzitter van de KNBLO benadrukt dat het Airbornewandelpad naast een wan-

delend herdenken van onze herwonnen Vrijheid ook een nieuwe uitdaging is aan de wandelaar. Hij zegt er zeker van te zijn dat in de nabije toekomst de KNBLO dit unieke pad zal benutten om het, in samenwerking met zijn hoofdsponsor, in delen te gaan presenteren als wandelarrangement.

Uit handen van de voorzitter van OLAT mag de Poolse Ambassadeur dan als eerste de wandelgids Airbornepad Market Garden in ontvangst nemen.

Tot slot van de formele bijeenkomst geeft de directeur van het Nationaal Bevrijdingsmuseum in bevolgen woorden weer waarom het instandhouden van een Herdenkingsmuseum als dit en een wandelpad als het Airbornepad, en ook andere themapaden met onze bevrijding als achtergrond, van grote betekenis zijn om de Vrijheid die 60 jaar geleden voor ons werd bevochten, levendig te houden voor allen die na ons in deze Vrijheid zullen leven.

Het officieel in gebruik nemen van het Airbornewandelpad werd door Omroep Brabant live per radio uitgezonden.

In gemoedelijke sfeer wordt hierna de lunch gebruikt en is er gelegenheid voor een kort bezoek aan het museum.

In gezelschap van de wandelgroep vertrekken de genodigden dan te voet naar de Canadese Erebegraafplaats.

De wandeling volgt de officiële markering van het Airbornepad en geeft een duidelijk beeld hoe de markering is uitgevoerd en het pad is samengesteld uit een opeenvolging van natuurpaden naargelang het gebied waarin wordt gewandeld.

Genodigden die minder mobiel zijn, worden intussen met een bevrijdingsbus naar de Erebegraafplaats gebracht.

In een sobere plechtigheid wordt een hymne op doedezak gespeeld door een van de deelnemende wandelaars van de wandelgroep. Door twee vertegenwoordigers uit diezelfde groep wordt namens OLAT een krans gelegd bij het monument. Ook een Britse militaire vertegenwoordiger legt een krans bij het Monument.

Na deze plechtigheid wandelen genodigden met de groep verder, door een werkelijk schitterend gebied naar Beek.

De overige gasten worden daar per bus naartoe gebracht. Een bergachtige wandeling maakt dorstig en daarom is onderweg voor een verfrissing gezorgd en de wandelaars krijgen een kop soep om op krachten te blijven.

Via de Duivelsberg bereiken de wandelaars uiteindelijk Beek, waar nog een kort

informeel samenzijn volgt.

Tot slot gaan de genodigden samen met de wandelgroep naar het monument dat gewijd is aan de 82ste All American luchtblansdivisie. Als vertegenwoordiger van de gemeente Ubbergen is hierbij ook de burgemeester aanwezig.

De voorzitter van OLAT memoreert nogmaals waarvoor wij hier bij elkaar zijn. Twee vertegenwoordigers uit de wandelgroep leggen een krans namens OLAT, terwijl de doedezakblazer een hymne speelt. Zowel hier als bij de andere herdenkingen wordt telkens één minuut stilte in achtgenomen in nagedachtenis aan de slachtoffers van het Market-Garden-Offensief waarmee onze Bevrijding 60 jaar geleden is begonnen.

Terwijl de wandelgroep verder gaat op het Airbornepad tot zij op dinsdag 21 september de historische John Frostbrug in Arnhem zullen bereiken, worden de genodigden per bus teruggebracht naar het Nationale Bevrijdingsmuseum in Groesbeek.

Het is een indrukwekkende dag geworden waarin wij ons bewust werden van de Vrijheid waarin wij nu mogen leven.

De wandelgids Airbornepad Market Garden is een prachtig boekwerkje waarin naast de routebeschrijving heel veel historische informatie is opgenomen over het verloop van de operatie Market Garden.

Uniek is ook dat de Ambassadeurs van Polen, Groot Brittannië en de Verenigde Staten van Amerika een uitgebreid voorwoord in deze gids hebben geschreven.

Naast een uitleg over de markering vindt men ook overnachtingsadressen en informatie over het openbaar vervoer.

De wandelgids Airbornepad Market Garden is te koop in onze Wandelboetiek, bij de speciale boekhanden en de VVV's in de betreffende regio's. De gids kost 16,20 euro.

Lichtstad Avondwandeling

Gelijktijdig met de viering van 60 jaar Bevrijding in Eindhoven vond ook de Lichtstad Avondwandeling plaats. De wandelaars vertrokken vanuit Ramona in het stadsdeel Strijp.

Omdat het rond 19.00 uur op een septemberavond nog niet donker is kwamen de lichttornementen aanvankelijk minder tot hun recht. Maar, naarmate de wandelaars verder op de route liepen, genoten zij meer van de voorstellingen. Vooral de prachtig verlichte sprookjesvijver maakte veel indruk.

Hoe dichter men het stadscentrum naderde werden de voorstellingen gevarieerder en zag men naast beestjes, bloemen, elfjes en toeters ook items die meer inspelen op de bevrijding van Eindhoven. We zien fakkels, het embleem van de Airbornes en Dakota's. In het centrum van Eindhoven is dan het defilé in volle gang, waaraan ook de wandelgroep van OLAT die het Airbornepad inwandelt,

deelneemt.

De wandelaars op de Lichtjesroute die de langere afstanden van 15 en 21 km volgen komen later op de avond op het stadhuisplein en kunnen dan extra genieten van de feestelijke viering van 60 jaar Bevrijding van Eindhoven.

Er namen ruim 300 wandelaars deel aan deze avondwandeling.

Namelingen Vierdaagse Nijmegen:

Antoon Asveld 15x

Henny van de Haring 15x

Anja van Kempen 2x

Rietje Kelders 7x

Nellie van de Hofstad 6x

Henny Bons 1x

Geraldine Brugmans 1x

Tine Verberne 1x

Marieta Klein 1x

Brigitte Arie 1x

Annie Schatorjé 1x

Ook hen wensen wij van harte proficiat met de geleverde prestatie.

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar: Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

☎ 040-2524404 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U

dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OLAT-MUTATIES van de maand september 2004.

ADRESWIJZIGING :

Hans van Ginkel	nieuw adres : Prinses Margrietstraat 4	3331 GS Zwijndrecht
Gerard Verspeek	nieuw adres : Driesveldlaan 84	6001 KE Weert
Theo Klanke	nieuw adres : Boulevard Bankert 830	4382 AC Vlissingen
Dorine Dekker	nieuw adres : Wapendragerstraat 13	5641 GR Eindhoven
Emile Terhegge	nieuw adres : Wijttenbachstraat 9 B	1093 HR Amsterdam

AANMELDINGEN :

Mevr. Marijke van Bussel	Haydnstraat 3	5654 TA Eindhoven	Geb. dat. : 24-01-1959
Mevr. Tony de Wit - Maas	Strijperstraat 42	5595 GD Leende	Geb. dat. : 01-07-1948
Dhr. Martin de Wit	Strijperstraat 42	5595 GD Leende	Geb. dat. : 11-02-1945
Dhr. Jacco Wolf	Wingerdstraat 22	5682 CL Best	Geb. dat.: 02-01-1944

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP :

Mevr. Loes Smetsers uit Asten; Mevr. Ans Dahmer uit Geldrop; Dhr. Jacques Meuwissen uit 's Hertogenbosch; Mevr. Marca Nelen uit Etten Leur; Dhr. en Mevr. Wooning-Vrolijk uit Berkel en Rodenrijs; Dhr. Erik de Jong uit Eindhoven.

Van harte beterschap: wegens een fietsongeval in Friesland liep Arie van Veen dusdanige beschadegingen op die opname in een ziekenhuis noodzakelijk maakte. Zo miste Arie ook de inwandeling van het Airbornepad. Wij wensen Arie een spoedig algeheel herstel.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Oktober

15	Jan Slagboom	Son en Breugel
16	Johan Vaassen	Valkenswaard
17	Mari van de Rijt	Sint Oedenrode
17	Andre Heusdens	Eindhoven
19	Wineke van der Velden	Geldrop
19	Mia Bolck	Veldhoven
19	Bea Molenaar	Nieuwegein
20	Maria van Sleuwen v.d. Tillaer	Boekel
21	Sander Frijters	Roosendaal
21	Kees Lambregts	Etten Leur
21	Maria van Hoek-Kuijpers	Mierlo
23	Jeroen de Vries	Eindhoven
23	Riek Fiers	Eindhoven
23	A.M. van Iersel van Nieuwburg	Haaren
23	Ben Schellekens	Veldhoven
24	Aad Levering	Helmond
26	Cecile Clercx	Bocholt België
26	Jan Philipsen	Best
27	Peter Mathijssen	Eindhoven
28	Jef Kerremans	Antwerpen
29	Maria van Hak	Best
30	Nico van den Berg	Asten
30	Piet van Petten	Goudswaard
31	Jan van 't Hof	Eindhoven
31	Bart de Jong	Oisterwijk
31	Lia Laros	Waalwijk

November

1	Trudy Taal	's-Gravenhage
2	Martha Rodenburg-Glorie	Sint Oedenrode
2	Truus Maas	Heeze
4	Henry Sars	Eindhoven
4	Jolanda van Keulen van Schayk	Geffen
4	Tiny Lanen	Boekel
5	Piet Timmermans	Eersel
5	Nellie Vloet	Uden
6	Huub Verhagen	Reusel
6	Wendy van der Heyde Rosmalen	Eindhoven
7	Hanny Verwegen	Veghel
8	Line Janssen	Uden
8	Theo Gijzen	Eindhoven
8	Ron van Dijk	Deurne
9	Dick Verhagen	Den Haag
10	Truus Mathijssen-Hendriks	Eindhoven
10	Netty van de Berg Berg	Nederweert
12	Toos de Rooij	Breda
12	Walter Eickmans	Eindhoven
13	Toos van Oorschoot	Sint Oedenrode
13	Marieke Vloet	Uden
14	Ans Bouwe-v.d. Pol	Erp
14	Astrid Vernie	Maasbracht

INITIATIEFGROEPEN:

HET WANDELCAFE 2004 OP DE 3^E WOENSDAG VAN DE MAAND

Woensdag 20 oktober café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

Sluitingavond seizoen

19.00 uur start zaklamp wandeling van 6 kilometer

20.45-21.45 uur Dia La Palma een wandelparadijs

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen

Kosten voor leden 0,50 euro en voor niet-leden 1,50 euro per avond.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars van ± 30 á 35 mensen om met elkaar zo'n 20 km te wandelen. Genietend van de natuur en wandelend in een leuk tempo brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal ± 15.30 uur weer terug. Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos. Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een molen, een kijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Wie zin heeft om ook eens mee te doen hoeft zich niet aan te melden. Gewoon op tijd bij het vertrekpunt zijn is voldoende. Wel graag eten en drinken voor onderweg meenemen.

Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties die gebruikt worden.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Tot ziens en veel wandelplezier.

Méer informatie? **Truus v. Vessem tel 040-2110413, Jos Scheepers tel 0495- 535848**

Najaar/winterprogramma 2004/2005 wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
12 okt.	Buulder Aa route	café Boszicht, Past.Thijssenlaan 1	6029 RL	Sterksel
26 okt.	Achter 't Achtereind	pannenkoekhuis "de Clown", Valkenswaardseweg 31a	5595 XB	Leende
9-nov	de Krang	NS Weert, Stationsplein	6001 CH	Weert
23-nov	de Zaligheden	Café Oud Brabant, Markt 10	5521 AL	Eersel
7-dec	Kampina	Herberg v. Boxtel, Oisterwijkse dreef 2	5076 NA	Haaren
21-dec	Postelse Abdijroute	Gasthof de Beiaard, Abdijlaan 28 (bij de Abdij)		Postel (B)
4-jan	Beuven/Witventocht	Café 't Weekend, Provinciale weg 1	5711 RA	Someren
18-jan	Gemert	Café de Veldwachter, Ridderplein 45	5421 CX	Gemert
1-feb	Woekensroute	Café 't Vrijthof, Molenstraat 6	5688 AD	Oirschot
15-feb	Cranendonckroute	Café 't Hof, Oranje Nassaulaan 1	6026 BW	Maarheeze
1-mrt	Toterfout en Halfmijl	Café Pasmans Het Groen 4	5511 AE	Knegsel
15-mrt	Markgraaf	Café de Oude Ketting, Bosscheweg 74	5283 WB	Boxtel
29-mrt	Weert	de Schuttershoeve, Groote Steeg 10	6006 TE	Weert
12-apr	Cannerberg/St.Pieter (zwarte tocht)	Brasserie NS station	6621 BT	Maastricht
26-apr	Achter de Keten	fam.v.Dongen, Steenovense baan 55	4849 RD	Oosterhout

COMMISSIES

Zaterdag 23 oktober 2004

GR 512

Diest - Houwaart

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er plaats vrij is.

Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft ontvangen, kan informatie worden gevraagd tot vrijdagavond bij Toon van Wordragen, telefonisch bereikbaar op ☎ 0495-537775

Informatie en inschrijfadres: **Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert,**
☎ 0495-537775 **E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl**

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Verzorging Centurionrace te Colchester (GB) op 21/22 augustus 2004

Door: Hans de Vries

Op de Afsluitdijk tijdens de tocht Amsterdam – Leeuwarden in juni ontstond het idee om een Nederlands verzorgingsteam te formeren voor de Nederlandse deelnemers aan de Centurionrace in Colchester.

Paul Canters en ondergetekende (OLAT) hebben in samenwerking met Paul Altena (LAT) en Wim Veerman (RWV) dit verzorgingsteam op touw gezet.

Velen stellen prijs op een extra verzorgingsteam vanuit Nederland. Van Peter Koolen hebben we een grote tent kunnen lenen, waarin de deelnemers de tassen kwijt kan en waarin onderweg kan worden omgekleed. Keukengerei, een tafel en stoeltjes etcetera heeft OLAT beschikbaar gesteld.

Tijdens de vierdaagse in Apeldoorn ontmoette Henk Vink de Nederlandse Jet Gromnef, die toevallig een paar honderd meter van het Lower Castle Park in Colchester woont, de locatie waar dit jaar de centurionrace wordt georganiseerd. Zij bood ons aan om mee te helpen in de verzorging. Van dit aanbod hebben wij zeer dankbaar gebruik gemaakt. Jet heeft de verzorgingsploeg met raad en daad bijgestaan bij het doen van de laatste boodschappen en ze wees ons de weg in Colchester. Verder heeft zij, samen met Petra (vrouw van Dietmar) en Marianne (vrouw van Peter Koolen), het verzorgingsteam uitstekend bijgestaan met het verzorgen van onze deelnemers.

Rond half elf waren we in het park waar we de organisatie van de Centurionrace ontmoetten. Wij mochten van hen onze verzorgingstent op de beste plek, pal naast hun eigen verzorgingstent, opstellen. 's Nachts konden we ook goed profiteren van het licht dat de organisatie op deze plaats had aangebracht.

Om twee uur klonk het startschot en bijna 50 deelnemers stoven weg en begonnen aan de 54 ronden in het park. Het verzorgingsteam stond gereed om het komende etmaal de dertien Nederlanders en één Duitser 54 keer te voorzien van een hapje en een drankje zonder dat zij daarvoor hoeven te stoppen.

In het begin was dit nogal hectisch, omdat iedereen nog dicht bij elkaar zat, maar spoedig werden de onderlinge afstanden groter en hadden we per deelnemer iets meer tijd.

Het weer was uitstekend en de deelnemers zetten uitstekende prestaties neer.

Een dozijn deelnemers (de LAT-deelnemster, vier RWV deelnemers en alle! zeven OLAT-deelnemers - in een nieuw wedstrijdshirt -) hebben we daadwerkelijk 54 keer voorbij zien wandelen. Twee deelnemers, helaas een paar keer minder. Zie uitslag van de wedstrijd hieronder:

Pos:	Name:	Club:	Time	New C:	
01. C-738	Sandra Brown	Surrey W.C.	19.17.28		1 st lady
02. C-968	Ian Statter	Surrey W.C.	20.10.31		
03. C-987	David Jones	Redcar R.W.C.	20.57.58		
04.	Kevin Marshall	Ilford A.C.	21.01.27	C-1001	
05. C-787	Don Cox	Colchester Harriers	21.25.54		
06.	Gerrit van Haandel	R.W.V. (Netherlands)	21.40.08	C-1002	
07.C-912	Kevin Perry	Southend A.C.	21.50.45		
08.	Ray Pitts	I.O.M. Veterans A.C.	21.53.20	C-1003	
09.C-944	Jaap Visser	R.W.V. (Netherlands)	22.11.48		
10.	Connie Raijmakers	OLAT (NL)	22.11.54	C-1004	2 nd lady
11.	Huub Raijmakers	OLAT (NL)	22.11.54	C-1005	
12. C-788	Martin Fisher	Yorkshire R.W.C.	22.25.54		
13. C-849	Chris Flint	London Vidarians	22.25.55		
14.	Sharon Gayter	Redcar R.W.C.	22.41.08	C-1006	3 rd lady
15. C-956	Simon Cox	I.O.M. Veterans A.C.	22.52.05		
16.	Hugo Prinsen	OLAT (NL)	22.58.00	C-1007	
17.	Ernst Westerhoff	OLAT (NL)	22.58.00	C-1008	
18.	Boetje Huliselan	OLAT (NL)	23.06.49	C-1009	
19. C-977	Piet van der Kroft	R.W.V. (Netherlands)	23.09.02		
20.	Dietmar Adam	OLAT (NL)	23.21.59	C-1010	
21.	Peter Koolen	OLAT (NL)	23.21.59	C-1011	
22.	Mario Immink	R.W.V. (Netherlands)	23.40.27	C-1012	
23.	Remke Rutgers	L.A.T. (Netherlands)	23.48.55	C-1013	4 th lady
24.C-859	Ken Watts	London Vidarians	23.48.55		
-	Co de Jong	RWV (NL)	90 mijl		
-	Frans Leytens	RWV (NL)	gediskwilificeerd		

Stand Clubkampioenschap per 20 september

1	13550	Ernst Westerhoff	19	4150	Ad Martens	37(4)	1840	Marca Nelen
2	11610	Boetje Huliselan	20	4050	Pe Everaerst	38	1780	Servee Derks
3	9535	Theo Klanke	21	3390	Frances Rouppe vd Voort	39	1685	Ad Verbakel
4(1)	9370	Hanny Klumpkens	22	3205	Ad Mollen	40(5)	1640	Anja van Kempen
5	8795	Hugo Prinsen	23	2925	Peter Koolen	41(6)	1520	Mariet Douven-Mackus
	8795	Hans de Vries	24	2765	Co Tops	42	1465	Ben Duin
7	8450	Henk Vink	25	2745	Paul Canters	43	1460	Evert van Ampting
8	8255	Klaas Bakker	26	2660	Cor vd Heijden	44	1440	Marcelino Sobczak
9(2)	6095	Connie Raijmakers	27	2580	Richard van der Pol	45(7)	1360	Reny Heymans
	6095	Huub Raijmakers	28	2480	Cees Mol	46	1355	Theo Tromp
11	5995	Mart Douven	29	2250	Johan v/d Hoogenhoff	47	1240	Louis Claassen
12	5760	George v/d Boogerd	30	2205	Ron Timmermans	48	1225	Frits van Duijnhoven
13	4970	Wim van Gemert		2205	Herman Claude	49	1020	Marco Timmermans
14	4900	Erik Dikken	32(3)	2140	Henny vd Haring	50	960	Jan van Boerdonk
15	4735	Sjef Koolen	33	2065	Wim v/d Wittenboer		960	Hans v Ginkel
16	4645	Frits Mennen	34	2000	Alfred Verkoelen		960	Gerard Meeuws
17	4480	Piet de Ruijter	35	1900	Theo Gijzen	53	935	Wim Peters
18	4380	Rob Keetlaer	36	1880	Joop Krul	54	900	Stephan Gauer

55	890	Piet Bernaerts		580	Tini Hurkens	(13)	380	Riet Emans
56	760	Gerrit Legierse	69	530	Dietmar Adam		380	Rien v Ginkel
	760	Wim Coolen	70	515	Henk Plasman		380	Fred Fisser
	760	Hans Bontekoe	71(10)	500	Jeannette v Boerdonk	(13)	380	Toos vd Boom
	760	Jack Hendriks	(10)	500	Jans v Griethuizen		380	Wim Bakker
(8)	760	Mariet v Ampting		500	Cees Punselie		380	Rien vd Rijt
	760	Ad van Asten	74(12)	425	Annelies Hellings		380	Henk Frijters
62	750	Henny v Megen	75	385	Bert Timmermans	88	250	Ton van Dijk
63	680	Hans Brongers	76	380	Wim Brooymans	(17)	250	Jet v/d Bersselaar
64	650	Rolf Craanen		380	Louis Vernie	(17)	250	Lineke v/d Gaag
65(9)	630	Doortje v/d Akker	(13)	380	Caroline Dinnissen	(17)	250	Margriet Fischer
66	610	Piet van Buul	(13)	380	Anita Camp		250	Tjeu v/d Kerkhof
67	580	Rini Welten		380	Ben Smeenk	93(20)	50	Inge Mol v. Egmond

Competitieprogramma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

2-okt-04	Katwijk/Cuijk	L.A.	65 km	250			
3-okt-04	Tilburg	W/P	alle afst.	schema			
9-okt-04	Berg en Dal	L.A.	60 km	250 punten			
16-okt	Leersum	Eur	150-125-100 km	600-510-430			
22-okt	Bocholtz	L.A.	100-110 km	430-460			
6-nov	Vlierden	Eur	150-125-100 km	600-510-430			
7-nov	R'dam	W/P	10 km	schema			
19-nov	Horst	Eur	100 km	430			
21-nov	R'dam	W/P	10 km	schema			
5-dec	R'dam	W/P	10 km	schema			
9-jan-05	R'dam	W/P	10 km	schema			
9-jan-05	Zaandam	P	20 km	schema			
23-jan-05	Zaandam	P	25 km	schema			
28-jan-05	Den Bosch	L.A.	100-110 km	430-460			
6-feb	R'dam	W/P	10 km	schema			
13-feb	Zaandam	P	30 km	schema			
18-feb	Horst	Eur	100 km	430			
4-mrt	Monnickendam	Eur	100 km	430			
6-mrt	R'dam	W/P	10 km	schema			
12-mrt	Westhoek	L.A.	100 - 80 km	430-360			
13-mrt	Olland	W/P	alle afst.	schema	bonus 5 km 50 punten, overige 250		
19-mrt	A'dam-Hoorn	P		42.195 100	goud:200;zilver:175;brons:150		
20-mrt	Gastel	L.A.	60 km	250			
26-mrt	Sittard	L.A./p	80 km	360	bonus <13 uur		
6-apr	Castricum	L.A.	60 km	250			
16-apr	Loon op Zand	P	15 uur	95 km 350	km bonus boven 95 km		
16-apr	Haarlem	Eur	100 km	430			
29-apr	Dordrecht	L.A.	80 km	360			
30-apr	Bocholtz	L.A.	135 km	550			
4-mei	Odoorn	L.A.	80 km	360			
7-mei	Weert	W/P	24 uur/100 EM/100 km	schema	bonus: 24 uur/100 EM 500; 100 km 300;		
			105-160 km	400			
			50 EM/50 km	schema	bonus: 50 EM 200; 50 km 100;		
13-mei	Hilversum	L.A.	80 km	360			
13of15 mei	Veenendaal	Eur	100 km	430			
21-mei	Hengelo	L.A.	75 km	250			
5-jun	Anna Paulowna	L.A.	80 km	360			
10-jun	Steenwijk	L.A.	80 km	360			

11-jun	Gulpen	L.A.	70 km	250			
17-jun	Rijsbergen	L.A.	80 km	360			
18-jun	A'dam-Leeuw.	L.A.	150 KM	600			
25-jun	Barendrecht	L.A.	60 km dagmars	250			
25-jun	Nijmegen	L.A.	70 km nachtmars	250			
26-jun	Afferden	L.A.	60 km dagmars	250			
2-jul	Someren	L.A.	80 km	360	bonus <13 uur		
4-aug	Geldrop	L.A.	110-80 km	460-360	en de afstand		
20-aug	Melderslo	L.A.	80 km	360			
20-aug	Breda	L.A.	80 km	360			
26-aug	Ooltgensplaat	L.A.	110 km	460			
27-aug	Leerdam	L.A.	60 km	250			
28-aug	Helenaveen	L.A.	60 km	250			
4-sep	A'dam-Tilburg	L.A.	125 km	510			
9-sep	Etten Leur	L.A.	80 km	360			
9-sep	Haaksbergen	L.A.	80 km	360			
9-sep	Zeewolde	L.A.	110 km	460			
10-sep	Waalwijk	L.A.	80 km	360	bonus <13 uur		
16-sep	Bergeijk	L.A.	80 km	360			
17-sep	N'megen-R'dam	L.A.	160 km	630			
23-sep	Veenendaal	Eur	100 km	430			
24-sep	Lelystad	L.A.	Verplichte voorinschr 60 km	250			
30-sep	Leerdam	L.A.	80 km	360			

OLAT Leden dienen zich binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht te melden bij:

Ad van Asten, tel 0499-473767 of per e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl of a.asten1@chello.nl

De stand van de competitie staat wekelijks vanaf woensdag op internet en maandelijks in ons clubblad.

Voor startlocaties, -tijden en andere voorwaarden zie de kalender van de Sectie Lange Afstand en/of het LWP

Agenda snelwandelen en prestatietochten

Datum	Plaats	Ver.	Informatie
7 november	Rotterdam	RWV	1 ^{ste} wedstrijd winterserie 10 km snelwandelen. 11.00 uur Langepad 16
20 november	Zaandam	Zaanland	Indoorwedstrijden snelwandelen. Sporthal De Vang
21 november	Rotterdam	RWV	2 ^{de} wedstrijd winterserie 10 km snelwandelen. 11.00 uur Langepad 16
05 december	Rotterdam	RWV	3 ^{de} wedstrijd winterserie 10 km snelwandelen. 11.00 uur Langepad 16

De Sectie Lange Afstand

Kennedy Walker

Peter Rijkers	Eindhoven
Mariet Douven-Mackus	Ospel
T. Nefkens	Broekhuizen
Henk Stensse	Sittard
J. van der Goes	Achternveld
H.J.J. Pardijs	Vorden
F.L. Willeminck	Veenendaal

Super Kennedy Walker

Bert Pakvis	Den Haag
Jack Hnedriks	Veldhoven

Long Distance Walker

069 Ludo Eijgenraam, RWV,
070 Henk van Delft, RWV,

Super Long Distance Walker

049 Ludo Eijgenraam, RWV,
050 Aart van Dijk, RWV,
051 Henk van Delft, RWV,

kende onderscheidingen toe aan:

T. Nefkens	Broekhuizen
Liévine Peeters	Breda
Thijs Huijs	Kessel
Master Kennedy Walker	
Hans Brongers	Houten
Math Muris	Maastricht
H.J.J. Wetzels	Geleen
Nicole Nacken	Helmond

Master Long Distance Walker

041 Ludo Eijgenraam, RWV,
042 Aart van Dijk, RWV,
043 Henk van Delft, RWV,
Oorkonde 25x Long Distance Walker
016 Gerrit Nederlof, RWV,
Oorkonde 40x Long Distance Walker
003 Huib van Broekhoven, RWV,
004 Frans Devoght, RWV,

Wandeltrainingsweekend

In 2005 organiseert wandelsportvereniging OLAT voor de 14^e maal haar trainingsweekend. Opnieuw is gekozen voor een kampeerboerderij in de prachtige omgeving van Wintelre (nabij Eindhoven).

Deze trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar; van jong tot oud en van recreatie- tot snelwandelaar. Veel aandacht wordt er besteed aan het verbeteren van techniek en houding tijdens het wandelen. Naast de gezamenlijke onderdelen, waarbij met name 'warming-up' en 'coördinatie' centraal staan, wordt er iedere dag in (minimaal) drie verschillende groepen gewerkt. Iedere groep (jeugd, recreatiewandelen en prestatie-/snelwandelen) staat onder leiding van een eigen trainer, zodat er voldoende aandacht is voor elke afzonderlijke deelnemer.

Inschrijving is vanaf heden open. Het aantal inschrijvingen is aan een maximum gebonden, dus schrijf op tijd in. Deelname is mogelijk voor het hele weekend, maar ook voor een gedeelte daarvan. Aangemelde deelnemers ontvangen vooraf een programma en een routebeschrijving

DATUM: Vrijdag 14 t/m zondag 16 januari 2005
Aankomst op vrijdag vanaf 17.00 uur; vertrek op zondag ca 16.00 uur.

LOKATIE: 't Caves, Veneind 5, 5513 NE WINTELRE, telefoon 040 – 205 18 05.

KOSTEN: Personen vanaf 18 jaar: € 45,00
Personen tot 18 jaar: € 25,00
OLAT-leden genieten €5,00 korting.
Prijzen voor een losse dag zijn op aanvraag beschikbaar.

INSCHRIJVING: Inschrijving kan geschieden door bijgaande antwoordstrook uiterlijk op 15-12-2004 in te zenden aan
Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best.
Inschrijving kan ook digitaal geschieden via: h.p.a.n.m.plasman@tpgpost.nl
Daarnaast dient het inschrijfgeld te worden overgemaakt op giro 17.75.156 (of bankrekening 13.82.11.736) van de penningmeester van OLAT, onder vermelding van "Trainingsweekend OLAT 2005"

INLICHTINGEN: **Henk Plasman** telefoon: 0499 – 39 03 24 of 06 – 12 21 24 40
E-mail: h.p.a.n.m.plasman@tpgpost.nl

WELL DONE IN COLCHESTER!

Door: Connie Raijmakers, mede namens Huub, C-1004 en C-1005

Ongeveer een week nadat Huub en ik met Pinksteren centurion waren geworden, bestudeerde ik op internet de informatie over de Open 100 Miles Road Walk in Colchester. Tja, weliswaar zouden we maar één keer proberen die 100 Engelse mijl binnen 24 uur te lopen, maar een echte Centurion word je alleen maar in Engeland. Wij waren nog 'maar' continental centurion. Ik liet Huub datum en foto's zien en hoewel hij zich verbaasde dat ik met het voorstel kwam, was zijn reactie niet afwijzend. De datum was geen probleem en het parkoers zag er aardig uit. Hij wilde er wel over nadenken, maar een voorwaarde was wel, dat er ook een aantal van onze wandelmaatjes naar toe zouden gaan.

Een paar weken later hoorden we tijdens Amsterdam-Leeuwarden dat Hans de Vries wel een verzorgingsploeg van OLAT wilde organiseren, als er voldoende mensen belangstelling zouden tonen om mee te doen in Engeland op 21 en 22 augustus. En die belangstelling was er zeker, want uiteindelijk hadden we een mooie ploeg van OLAT, RWV en de LAT. Wel moest er het één en ander geregeld worden aan KNAU-licenties, clubshirts en inschrijvingen. Maar dankzij de instructies via e-mail van

Hans en Piet Jansens (C-389) reisden tenslotte 14 wandelaars af naar Engeland namelijk de oudgedienden: C-929, C-944, C-949 en C-977 (oftewel Co de Jong, Jaap Visser, Frans Leijtens en Piet van de Kroft) en 10 debutanten Remke Rutgers, Dietmar Adam, Gerrit van Haandel, Boetje Huliselan, Mario Immink, Peter Koolen, Hugo Prinsen, Ernst Westerhoff en wij natuurlijk, Huub en Connie Raijmakers.

Toen we zaterdagmorgen in het park kwamen waar we zouden lopen, was daar de verzorgingsploeg al druk bezig met

het opzetten van een mooie grote tent en het klaarzetten van alle voorraden. Die verzorgingsploeg was inmiddels ook niet mis, want Hans had assistentie gekregen van Paul Canters, Wim Veerman en Jet Gromnef, een Nederlandse die in Colchester woont en die we tijdens de Apeldoornse Vierdaagse hadden leren kennen. Bovendien waren ook de partners van Remke, Peter en Dietmar (Paul Altena, Marianne en Petra) meegekomen om hen het lopen van die 160,9 km zoveel mogelijk te vergemakkelijken. Ook in de verzorgingsploeg waren dus OLAT, RWV en de LAT vertegenwoordigd!

In totaal gingen 48 lopers met prachtig weer van start. Dat prachtige weer hielden we dat hele etmaal, wisselend bewolkt, overdag $\pm 21^\circ$ en 's nachts $\pm 13^\circ$. De ronde die we 54 keer moesten lopen, was inderdaad heel aardig en aangezien we tijd genoeg hadden, zagen we weer van alles: talloze grijze eekhoortjes die de bomen in en uit roetsjten, een zwanengezin dat vooral druk in de weer was met hun verenpak, tientallen eendjes die ons soms voor de voeten liepen, ook hier honden (en baasjes) in allerlei soorten en maten, een verliefd stelletje dat uren langs onze ronde zat, maar ons vast niet gezien heeft en een man en vrouw die 's morgens een soort zonedans uitvoerden. Ook zie je op zo'n korte ronde de andere lopers heel vaak, zodat je goed in de gaten kon houden hoe het met iedereen ging. En dat deden ook een aantal 'judges' die de hele tijd goed keken of wij wel reglementair wandelden. En streng waren ze wel, want er

werden een aantal waarschuwingen uitgedeeld en er werd zelfs één van de beste Nederlandse lopers (Frans) om onduidelijke redenen gediskwalificeerd.

Het valt nooit mee zo'n afstand binnen deze tijd te lopen. Dat bleek ook nu weer, want sommigen van onze groep hadden erg veel last van slaap en anderen werden geplaagd door diarree. Maar de verzorgingsploeg werkte keihard. We werden 24 uur lang op onze wenken bediend en bemoedigend toegesproken. Die aanmoedigingen kregen we overigens ook van Piet Jansens. Mede dank zij hem zijn er nu 10 Centurions bij! Twee van de drie overgebleven oude rotten legden de afstand ook binnen de tijd af en de derde (Co) maakte wel de 24 uur vol, maar door maag- en darmklachten en een knieblesure kwam hij een aantal rondes te kort.

Huub en ik hadden eigenlijk nooit gedacht, dat we deze prestatie ook in Engeland zouden leveren, maar we hebben er geen spijt van. Ze zijn wel streng en officieel die Engelsen, maar ze vinden het ook wel heel leuk, dat er zo'n grote groep Nederlanders meedoet. Talloze keren riepen ze dan ook: Well done!

En die groep Nederlanders deed het helemaal niet slecht in het eindklassement en dat vinden wij heel leuk. Maar wij waren ook trots op onze prestatie waar ze helemaal geen beker, medaille of prijs voor hadden: wij waren het eerste echtpaar dat sinds het ontstaan van de Centurion race in 1911, als 'team' Centurion werd: samen en in dezelfde tijd!

Amsterdam – Tilburg, van zaterdag 4 op zondag 5 september

Door: Klaas Bakker

Op maandagmorgen vroeg kom ik buiten en ik krijg kippenvel. Wat een vreemd gevoel na dat warme weekend. Na de Kempenlandtocht had ik niet veel meer gewandeld, en dan meteen weer volop aan de bak tijdens het zomerse begin van september.

Zaterdagmiddag vertrekken we met 56 deelnemers uit Amsterdam, waaronder 10 OLAT-leden. Er wordt meteen een stevig tempo ingezet en we volgen de wegen die ons bekend voorkomen in regelmaat. We wandelen hier al vele jaren door hetzelfde gebied. Het is warm en bij iedereen komt het 'luie' zweet al te voorschijn tijdens de eerste kilometers.

Langs Het Gein en De Gaasp (waterlopen) gaan we richting Abcoude en Baambrugge.

De eerste iets langere rust is in Abcoude naast het NS-station. Verder gaan we onder de A2-snelweg door naar Vinkeveen over een weg die dwars door de Vinkeveenseplassen gaat. Aan beide kanten staan te dure, grote en meestal oninteressante huizen met veel hekwerk en blaffende honden.

In Vinkeveen hebben we weer een rustpunt, waarna we naar Kockengen wandelen voor de eerste binnenrust. Die rust is bij het verenigingsgebouw Irene, we hebben dan ongeveer 33 km afgelegd. De soep die hier geserveerd wordt heeft een uitstekende reputatie, en bijna iedereen

geniet daar dan ook van. Er is altijd keuze uit twee smaken.

Om 21.00 uur gaan we weer naar buiten en wandelen richting Nieuwegein. Het is een zwoele, warme nacht zonder de verkoeling van enige frisse wind.

Er volgen enkele lange wegen, onvermijdelijk op een lange doorgaande wandeltocht als deze. Iets na middernacht komen we aan in Nieuwegein. Bij de kantine van v.v. Geinoord geeft de teller 58 km aan. De schoenen gaan uit, en de zweetvoeten krijgen enige verkoeling op de koude tegelvloer. Er wordt een frietje gegeten en wat gedronken. De scharnierpunten van het lichaam worden opnieuw ingevet met uierzalf. De tijd vliegt en voor we het eigenlijk goed beseffen zijn we al op weg naar Gorinchem.

Eerst gaan we de oude Lekbrug over, dan maken we aan de andere kant een slinger naar links en rechts, en gaan dan onder de nieuwe brug door waarover op dit vroege uur toch nog heel wat verkeer raast. We bereiken de verhoogde en brede rivierdijk naar Lexmond en gaan vanaf daar verder naar Meerkerk.

Op het centrale plein in Meerkerk hebben we een langere buitenrust. In het dorpje wordt een of ander festival gehouden en sinds de binnenkomst in het plaatsje grijzen ons vanaf het trottoir grote papier-maché leeuwen, tijgers, apen en giraffes toe. Op het plein zelf

staan verschillende kermisattracties, die nu gesloten zijn. Het is immers 04.00 uur in de morgen, alleen wat verlate jeugd die nog niet naar huis wil maakt het plein 'onveilig'. Een jonge dame op een bankje belt haar vriend, zeker niet haar vader, met woorden die er niet om liegen. Ik denk dat de persoon aan de andere kant van de lijn er vlugger zal zijn dan de politie of de brandweer.

Ik wandel vrij ver achter in het lint van wandelaars en kan meteen verder gaan met de wandeling.

Tegen 06.00 uur bereik ik de rust in Gorinchem en om 06.30 uur stappen we daar de deur uit op een moment dat het buiten al weer lichter wordt. Uit de binnenrust wordt steeds gezamenlijk vertrokken. Begrijpelijk, anders zou de afstand tussen de snelle en langzame wandelaars veel te groot worden en voor de organisatie onmogelijk om iedere wandelaar te verzorgen.

Tijdens de vroege ochtend hangen er wat mistflarden, maar dat is ook alles. Er is geen vleugje wind en de lucht is strakblauw, het belooft een warme zondag te worden. Voor ons is er weinig schaduw en lange wegen wijzen ons de weg. Nu naar Dussen over die lange dijk waarmee ik steeds minder moeite krijg, het is inmiddels alweer de 13de keer dat ik deze tocht hoop te volbrengen.

Naar beide kanten heb je een prachtig uitzicht over de landerijen, en er staan oude gerestaureerde dijkwoningen, bedrijfspanden en zelfs een oude watertoren. In een van de gehuchten waar we doorheen lopen valt me een oude timmermanswerkplaats op. Eerst krijgen we Uppel, dan de iets grotere plaats Almkerk en vervolgens Korn. Er

liggen ook een paar slingers in de dijk, die herinneren aan de vroegere dijkdoorbraken.

Dussen wordt bereikt en uiteindelijk ook hotel 'De Koppelpaarden', waar de laatste grote binnenrust is op 101 km.

Hier drink ik m'n eerste kop koffie met appelgebak, verder zijn hier uitsmijters, tosties en soep gewilde traktaties.

Om ongeveer 10.00 uur gaan we weer gezamenlijk op pad richting het pont over de Bergse Maas. Voor we aan boord gaan, krijgen we een suikerklontje dat gedrenkt is in Vieux. Als we aan de overkant van het pont komen, staan de eerste toeschouwers ons aan te moedigen voor de laatste ruk van 25 km. Meestal zijn het familieleden en bekenden van de wandelaars.

We gaan nu over zonoevergoten wegen via Sprang Capelle, Kaatsheuvel en Loon op Zand naar de finish in Tilburg. Onderweg nog enkele wagenrusten om de vochtvoorziening op peil te houden, en de laatste caféstop in Loon op Zand voor een cola met veel ijsklontjes.

Na deze tocht krijgen we altijd bloemen mee voor thuis, deze keer zijn het gladiolen. Wandelsportvereniging Hart van Brabant, de organisator van deze tocht, heeft alles goed onder controle met uitstekende verzorging onderweg en voor de binnenrusten krijgen we aan de start 5 consumptiebonnen mee.

Ik kijk alweer uit naar de eerste tocht van de winterserie van Hart van Brabant die in november begint vanuit Café-Restaurant 'Boerke Mutsearts' in Tilburg-West.

100 EM 21/22 Augustus te Colchester (England)

Door: Ernst Westerhoff

vrouwen (van Dietmar en Peter) hielpen geweldig mee.

Zaterdag om 14.00 was de start, de weersverwachtingen waren geweldig goed, dus daar zou het zeker niet aan liggen als we zouden falen. We hadden een goede nacht-

Op Vrijdag 20 Augustus vertrokken wij (Hans de Vries, Hugo Prinsen, Boetje Huliselan, Dietmar Adam en zijn vrouw, Gerrit van Haandel -RWV- en ondergetekende naar Engeland om daar deel te nemen aan de 100 EM en daarmee de titel van Centurion te behalen.

In Engeland aangekomen voegden Paul Canters en Mario Immink (LAT) zich bij ons die ook in hetzelfde hotel overnachtten.

Voor de start ontmoetten we nog meer Nederlandse deelnemers: Connie en Huub Raijmakers, Peter Koolen en zijn vrouw (OLAT), ook Remke Rutgers (LAT) en Co de Jong, Jaap Visser, Frans Leijtens en Piet v.d.Kroft (allen RWV).

De OLAT had in samenwerking met de RWV en de LAT een verzorgingsploeg samengesteld bestaande uit: Hans de Vries, Paul Canters, Wim Veerman en Paul Altema. Ook twee

rust gehad, in het hotel stevig Engels ontbeten, en voor de start nog even bij Mc Donalds langs geweest, dus dat zat ook wel goed.

Het parcours was redelijk goed, zeker wat de lengte betrof net geen twee engelse mijlen, maar direct na de start moesten we over een vrij steil pad omhoog, een haakse bocht nemen en dan direct naar beneden, en dat 54 keer! Dat voelde je na een poosje toch flink inwerken op je spieren.

Eerst klimmen, en dan boven aangekomen kreeg ik steeds de neiging om te gaan hardlopen, waardoor je het contact

met de grond verliest en zodoende onreglementair gaat lopen. Dat leverde me tweemaal een waarschuwing op, dus dat werd opletten geblazen want nog één keer en ik zou eruit liggen.

Frans Leijters kreeg wel de rode kaart en moest eruit, dat wilde ik kost wat kost voorkomen, dus daarom maar wat rustiger aan en geconcentreerd blijven.

Co de Jong had gedurende de nacht problemen gehad, en hij was er even tussenuit geweest. Daarna probeerde hij de

verloren tijd in te halen, maar een twintigtal minuten voor tijd werd hij eruit gehaald.

12 van de 14 Nederlanders haalden de 100 EM binnen de 24 uur, en kregen bij de finish de centurionmedaille om-

gehangen. Alle tien Nederlandse geslaagde debutanten kregen ook bij de prijsuitreiking de Centurionspeld uitgereikt, en daaronder waren maar liefst 7 OLAT'ers.

Gerrit van Haandel was de snelste Nederlander en Connie Raijmakers was de 2de snelste vrouw.

Jaap Visser behaalde voor de 3de maal het Eddy Mc Neir Shield. (eerste finisher boven de 65 jaar.)

Er is dus goed gepresteerd door de Nederlanders, en de OLAT-leden hebben daar een goed figuur geslagen; we zagen er dan ook keurig uit in onze nieuwe wedstrijdshirts, de omroeper noemde ons niet voor niets 'the OLAT-boys'.

Het was een goede keus geweest om op vrijdag al naar Engeland te gaan, dit in combinatie met de geweldige verzorging door het team, dat ons steeds weer de kracht en de motivatie gaf om door te gaan.

Hans jij in het bijzonder bedankt voor je geweldige inzet en de manier waarop je alles had voorbereid en ons begeleidde tijdens deze 100 EM.

Bedankt ook het totale verzorgingsteam, zonder jullie was dit niet mogelijk geweest; SUPER.

Ook medewandelaars bedankt voor jullie gezellige en sportieve ondersteuning tijdens de wedstrijd.

De 80 van de Langstraat

11 op 12 september

Klaas Bakker

De weersverwachting was slecht; regenbuien en wind zouden er komen, vooral in de nacht.

Toch staat het maximale aantal van 2500 deelnemers op zaterdagavond klaar om aan de klus te beginnen. Ook het publiek is weer massaal naar Waalwijk gekomen om vrienden, bekenden en familieleden een goede wandeling toe te wensen.

Deze Kennedymars wordt georganiseerd door de Stichting 'De 80 van de Langstraat' en heeft als hoofdsponsor de HC-groep, dat staat voor ventilatie, klimaat- en luchtbeheersing. Met nog veel meer kleine sponsors en vrijwilligers is het hier elk jaar een groot feest om aan dit wandelevenement deel te nemen.

Zaterdagavond om 21.00 uur worden we los gelaten, om hier ongeveer één uur later nog eens terug te keren en uiteraard zijn de meeste van ons hier op zondag ook weer terug om te finishen.

Gelukkig staan er overal dranghekken anders zou er geen doorkomen aan zijn, zoveel publiek is er op de been.

Dan verdwijnen we in de donkere nacht naar de dorpen rondom Waalwijk. Het is niet koud en overal staan enorm veel mensen langs het parkoers en diverse dweilorkesten vrolijken de boel op.

Om de 5 à 6 km is er een doorlooppst waar we water, thee en iets te eten krijgen. Op strategische punten hebben ze ook nog iets extra's, zoals soep, appelflap of banaan.

We komen door Drunen, Vlijmen, Haarsteeg en Elshout voordat we op 34 km de eerste grote binnenrust bereiken. In Elshout is het de laatste jaren een waar volksfeest. Onderweg hebben we wel wat spetters gehad, maar niet genoeg om er nat van te worden.

Op de rust gaan de schoenen toch even uit, ik merk dat ik de eerste kilometers iets te snel ben gegaan.

Ria Zijlmans (oud-OLAT) komt intussen ook binnen. Bij de start hebben we elkaar al gesproken, maar Ria dacht -

trouwens ikzelf ook- dat ik veel sneller zou zijn, maar bij mij gaan de jaren nu toch tellen. Wij hebben de tocht samen voortgezet. Ria's laatste 80 van de Langstraat was 10 jaar geleden, dus voor haar ook een hele belevenis met zoveel deelnemers en publieke belangstelling.

Na de binnenrust gaan we richting Waalwijk. Ondanks het vroege uur zijn er nog steeds mensen op de been die ons de goede weg wijzen. Zij vermaken zich onder partytenten, verwarmen zich aan vuurkorven en andere vreugdevuren, terwijl ze de dorst lessen met het nodige gerstenat.

Het begint harder te waaien, maar de regen blijft uit op een enkel spatje na. Dan komt na 53 km de tweede rust in zicht, we bereiken Waspik. Hier hebben ze soep en cola. Als we daar vertrekken is het nog steeds donker. De maan is een heel dun sikkeltje en soms zien we een ster tussen de donkere, voortjagende wolken.

We wandelen samen in een goede cadans en gaan nog heel wat wandelaars voorbij.

Langzaam wordt het lichter en in Loon op Zand is de derde en laatste grote rustpost op 69 km. Steeds is er voldoende ruimte om te rusten. Als we deze post verlaten krijgen we de enige echte felle regenbui te verwerken.

Wij eindigen bij de eerste 100 deelnemers, als we op zondagmorgen om 10.00 uur in Waalwijk over de finish

komen. Er zijn ons dan al heel wat OLAT-leden vooraf gegaan!

Medewerksdag OLAT

Door: Constant Dedel

Op zaterdag 11 september organiseerde OLAT een medewerkersdag. Het verzamelpunt was café-restaurant "t Vierspan" te Eersel vanaf 9.00 uur. We werden in twee groepen verdeeld. Ik zat in groep B. Terwijl groep A een wandeling ging maken door Eersel naar het streekmuseum "De Acht Zaligheden", deden wij het programma in omgekeerde volgorde.

Om 9.30 uur vertrokken we per bus naar het bakkerijmuseum te Luyksgestel. Daar werd uitleg gegeven over, en gedemonstreerd hoe vroeger het brood werd gebakken.

Daarna bezichtigden we de korenmolen. Wij werden rondgeleid door een leerling-molenaar die ons een interessante uitleg gaf over de bediening van de molen. Nadat we het binnenste van de molen hadden bekeken, konden we ook naar buiten om te zien hoe de bediening van de molenwieken in z'n werk ging. Ook hier kregen we interessante uitleg. Nadat de rondleiding in het museum en

museumwinkeltje ouderwetse snoepjes te kopen. Ook het brood, dat bij de demonstratie was gebakken, kon worden gekocht.

Om 12.45 uur kregen we bij de verzorgingswagen soep met broodjes. Daar arriveerden toen ook groep A.

Na de soep maakten we een busrit door de Belgische en Nederlandse Kempen (smokkelroute). Er werd uiteraard door de gids uit Eersel uitleg gegeven over die streek. We reden dus een stukje door België o.a. door de dorpen Postel en Arendonk, en daarna via Reusel en Bladel weer naar Eersel.

Daar bezochten we het streekmuseum 'De Acht Zaligheden'. Er was veel te zien en niet alleen binnen in dat museum, maar ook buiten en in een schuur. Na het bezichtigen van het museum reden we per bus via Weebosch weer naar Luyksgestel, waar we dineerden in het restaurant 'Pannehuys'. Er werd steppegras (van dunne frietjes) geserveerd met keuze uit diverse vleessoorten of zalm.

Om 19.00 uur kwam er een einde aan de medewerkersdag. Daarna werden we per bus terug naar Eersel gebracht. Vervolgens reed ik met een paar

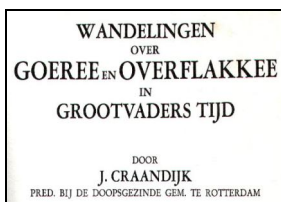

het bezichtigen van de molen voorbij waren, hadden we een poosje vrij en kon een consumptie worden gebruikt. Veel mensen maakten van deze pauze gebruik om in het

mensen per auto naar Eindhoven. Het was een geslaagde dag. Het was goed weer.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (8).

Reeks beschouwingen door: Christiaan Koehler

Uit zijn dagboek A.D. 1878 (facsimile-herdruk 1971→)

“’t Is eene eigenaardige wereld, waarin wij ons gaan verplaatsen. ’t Is een rijk en vruchtbaar land, dat wij gaan bezoeken. ’t Is een merkwaardig stukje grond, waarop wij eenigen tijd gaan vertoeven. Afgezonderd in het midden van groote wateren ligt het eiland, dat in den loop der eeuwen werd veroverd op de golven. Uit tal van platen, slikken, gorzen, schorren, aanwassen waren allengs twee eilanden gevormd, vóór omstreeks eene eeuw tot geheel verbonden”.

Zo’n 120 jaar later neem ik het plan op om in zijn voetsporen de door hem beschreven wandelingen te maken en om te ervaren hoe de toenmalige bezienswaardigheden er nu bijstaan.

Het wordt een tocht met vallen en opstaan! Wat een verschil, niet te geloven!

Ja, dat hij er een volle dag voor nodig had om per raderboot van Rotterdam naar Hellevoetsluis te varen om vandaar de grote oversteek naar Flakkee te maken, is begrijpelijk. Nu, een dik uur met de auto naar Hellevoetsluis en van daar te voet nog eens 'n uurtje naar en over de Haringvlietsluizen en je staat op Goeree.

Vóór de Ignatiusvloed in febr. 1953 had men evenals Craandijk ook 'een tweetal kleppers met kapwagen' nodig om je te kunnen verplaatsen. Soms, zo schrijft hij, liep er een niet aangellijnde 'kachel'¹ mee. Nu, kun je op comfortabele wandelschoenen onbekommerd gebruik maken van leuke, soms wat verscholen paden en weggetjes van en naar het strand, de dorpen en buurtschappen; in geval van nood is er altijd wel ergens een busverbinding.

Met de komst van de Haringvlietsluizen is niet alleen het isolement van het eiland opgeheven, maar vooral het karakter van de streek grondig gewijzigd. Veel paden en wegen zijn verlegd of verdwenen. De kustlijn en vooral de dijken zijn grondig onder handen genomen. De bevolking is flink toegenomen, de dorpen zijn uitgegroeid, de bestaansmiddelen en werkomstandigheden zijn rigoreus gewijzigd. Nergens beter dan vanaf de Haringvlietsluizen krijg je een fantastisch, imposant uitzicht op die vlijmscherpe kustlijnen. En als je even terugblijkt ligt de kust van Voorne aan je voeten.

Mijn route loopt langs het Kiekgat en Zuiderdiep, links van de buitenhaven van Stellendam naar het buurtschap Havenhoofd. Halfweg kan ik de verleiding niet weerstaan om even de haven in te glippen voor een verse haring. De zo onschuldige Kwade Hoek laat ik deze keer bij Havenhoofd rechts liggen en stap over de Noordhavendijk langs de afgedamde voormalige zeehaven naar Goeree; de stad ligt er als een sprookje bij. Bij de kop van de haven staat de stadsherberg 'De Gouden Leeuw' anno 1482 in het zonnetje te gloriëren. Het is een uitverkoren plek voor een koffiepauze in een bijna middeleeuwse omgeving.

Craandijk bevestigt de overlevering, dat in deze herberg, met zijn smalle gangen en kronkelende trappen, ooit Adriaan Floriszoon van Utrecht, de latere paus Adrianus VI zou hebben gelogeed. Het café, de Paus- en Rederijkerskamer en uiteraard die van 'het Nut' roepen herinneringen op aan de geschiedenis van deze welvarende havenstad van weleer.

Evenals Craandijk, beklauter ik de indrukwekkende kolossale kerktoren. Een nauwe, gemetselde wenteltrap voert langs stevige houten zolderingen, waarin behalve klokken en uurwerk ook een gevangenenkot en bedstede zijn te vinden. Via een luik kom ik op het torenplat, waarop vroeger door lichtwachters op toerbeurt een vuur werd gestookt, als baken voor de scheepvaart.

Onder een strak blauwe hemel ligt het pittoreske stadje te zonnebaden. Een verrekijker is geen overbodige luxe om de prachtige vergezichten over land en zee dichterbij te halen.

Het uitzicht biedt tevens het voordeel om een stadsrondwandeling in alle rust voor te bereiden.

De beschrijving van alle fraaie bezienswaardigheden laat ik echter graag in aangepaste bewoordingen aan Craandijk over; er is immers weinig veranderd in het straatbeeld.

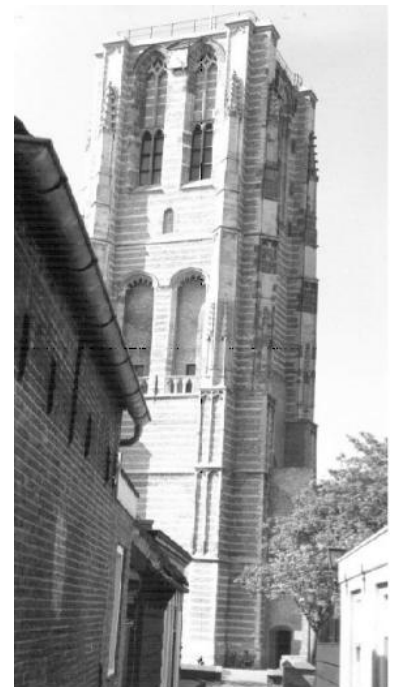
“Eng en krom en naar oude trant zijn de straten. Menig punt- en trapgevel herinneren aan vroegere bouwstijl. Meer dan één grauwe muur verhaalt van jaren, die er overheen zijn gegaan. Al is Goeree thans een boerendorp, getuige de grote zwarte schuurdeuren, het is en blijft een stad van allure.

Stadse woningen en een uitmuntende bestrating geven geen indruk van een kwijnende stad. Maar evenmin als elders zie ik armoedige en verveloze woningen met een nederig dak van arbeiders of geringe burgers. In niet geringe aantallen zie ik kloeke, deftige herenhuizen langs de met bomen beplante haven. Het gemeentehuis met zijn fraaie gevel getuigt van welstand”.

Ouddorp, vroeger Diepenhorst geheten, ligt hemelsbreed zo'n dikke 2 km verderop. Craandijk zegt, dat de tocht er heen voor voetgangers weinig afwisseling biedt en neemt daarom maar 'n rijtuig. Dát is nu wel anders!

Mijn pad zoek ik in noordelijke richting dwars door de Polder Oude Oostdijk. Daarin volg ik 'n stukje de Romeinse weg naar De Halve Maan op zoek naar een paadje naar en langs het duingebied om uiteindelijk op het strand in de buurt van paal 10 uit te komen. Een prachtplek om een stukje van de Kwade Hoek te overzien, dat herinneringen oproept aan eerder beschreven belevenissen.

Een flink stuk duin, het Flaauwe Werk geheten, is met bitumen tot een soort promenade versterkt. Deze plek staat garant voor een onbelemmerd uitzicht over land, lucht en water. Wat een weelde! Loop het over zijn volle lengte uit,

¹ veulen

overzie en geniet van het landschap en ga daarna het strand weer op en vervolg de tocht. Nestel je vervolgens ergens bij paal 12 op een hoog duin en met een beetje geluk kun je op een zandplaat zeehonden zien luieren en zonnebaden.

Landinwaarts, richting Ouddorp, gaat er een nieuwe wereld voor je open: het zogenaamde: schurvelingen landschap. Een schurveling is een begroeid walletje, dat diende als eigendomscheiding, veekering en om zandverstuivingen tegen te gaan. De schots en scheve liggende perceeltjes bieden zomers een feestelijk en kleurrijk aanzien. Van oudsher worden er bloemzaden gekweekt zoals Oost-Indische kers, leeuwenbekjes, slaapmutsjes, ijsbloemen, juffertjes in 't groen, etc.

Craandijk, die deze bloemenpracht kennelijk niet heeft ontdekt, komt met een ander verhaal en zegt:

"Langs dijken en wegen grazen koeien en schapen en brengen wat levendigheid aan. Kalm en ernstig groeit om zijn rode kleurstof de stijve meekrapwortel.

Op de velden heerst alom een indrukwekkende rust. In stilte rijpt tarwe en haver en wast het kostbaar vlas voor onze kleding met de toevoeging:

'Linnen draagt de rijken Heer En ook de armste man.'

Hij constateert bovendien, *"dat het land van Ouddorp in het schone jaargetijde een zeer geliefd uitspanningsoord is voor de bewoners van de Overflakkeese dorpen"*.

Nu, wanneer groot-Rotterdam bij mooi weer naar het strand bij Ouddorp trekt kun je dáár misschien beter wegblijven wanneer je niet wil ondergaan in een overmaat aan strandgangers en auto's. Buiten het seizoen is het een verrukkelijk wandelgebied. Ga dan bij de Middelduinen het strand op en scharrel zuidwest naar het Westerduin gebied met Ouddorps vuurtoren anno 1947 als baken. Vogels, wind, water en ruimte omringen je daar als trouwe vrienden.

Deze vuurtoren heeft een voorganger gekend, want Craandijk zegt:

"Ik nader de woeste Westerduinen, waar de roode 'IJzeren Kaap' een baken in zee, dat bij nacht een licht doet stralen, gelijk aan dat van Goeree.

Ik ontmoet op dit stuk een bende mannen met voorman aan het hoofd, op weg naar den arbeid op ver gelegen akkers. Zij behooren in Ouddorp te huis. Dag aan dag gaat heel wat tijd verloren met heen en weder lopen."

Ik volg de kustlijn tot paal 18 nabij de Brouwersdam en loop via de laatste duinopgang richting Ouddorp. Van Craandijks beschrijving over een wilde en romantische natuur, witte duintoppen en kloeke eiken, die lidtekens van de strijd tegen de zeewind dragen, is weinig over.

Hij ontdekt *"een met schraal houtgewas omplante kerkhof, een stille rustplaats der dooden, die de zee wedergaf."*

En voorts: *"Op de top van een zandheuvel is een houten huisje, waarbij des nachts een der geleidelichten wordt ontstoken. In deze eenzaamheid woont de lichtwachter met zijn gezin"*.

Blijkens de historie van de Nederlandse kustverlichting was er wel degelijk een eerdere vuurtoren met bijbehorende dienstwoning.

En inderdaad werden er langs de kust bovendien 's nachts vuren gestookt ten behoeve van de scheepvaart.

Reeds in de 13de eeuw gaf de stad den Briel toestemming voor een tweetal vuurbakens en bovendien het recht om aan de voorbij trekkende schepen vuurgeld te vragen. Het vuur van Ouddorp is daar kennelijk niet vreemd aan.

Ouddorp: het kan verkeren. Constateerde Craandijk toen al, dat slopers buitenplaatsen en herenhuizen te lijf zijn gegaan en bomen hebben geveld ten gunste van boerenwoningen, nu komt een VVV- gids niet verder dan een schamel vijftal van vóór zijn tijd. Om maar te zwijgen over de geschiedenis van de 15de eeuwse tufstenen kerk, die blijkens een deskundige kwalificatie 'alsmaar is verbouwd en verknoeid'. Zelfs de oorspronkelijke fraaie toren heeft er aan moeten geloven. In deze kerk ziet Craandijk de zerk met haringkop en kaakmesje van Jan Machiels Duffel, die de Ouddorpse vissers het haringkaken heeft bijgebracht.

Ik kom niet verder dan het portaal bij een bord, dat zegt dat vrouwen mits met bedekt hoofd en zedig gekleed de dienst mogen bijwonen; een kerkwacht wijst misprijzend op mijn minimale zomerplunje, als zijnde niet welkom.

Met een rondgang door het aardige centrum, waarbij een vermaarde vistent niet wordt vergeten, zet ik de tocht voort via het voormalige vissershaventje naar de Slikken van Goeree.

Aarden wallen, boomgewas, grintweggetjes met boerenhofsteden en een landelijke buitenherberg vormen Craandijks decor, het mijne bestaat uit voortrazend verkeer op de N57, borden 'verboden toegang' afgewisseld met 'niet betreden'. Maar eenmaal in de slikken keert de rust terug.

Een smal, sompig pad met weerszijde rietkragen voert langs buitendijkse, oude dichtgegroeide geulen, die herinneren aan de tijd, dat de zee vrij spel had in de Grevelingen. Je krijgt een kijkje in het broed- en leefgebied van vele soorten vogels, die je niet alle dag te zien krijgt. Vooral de drukke steltlopers houden je dermate bezig, dat je wel eens vergeet te lopen.

De hoge dijk naar Dirksland geeft een gevoel van veiligheid wanneer een toenemende harde wind, gierend om mijn oren fluit en vogels verward doet ronzeilen. En over wind gesproken, graag laat ik Craandijk even aan het woord: *"Soms brengt een bulderende hoge zee een fortuin, wanneer een schip strandt. Dan is alles in rep en roer. De reddingsboot baant zich een weg door de golven. Wagens met helpers rennen over de rulle duinen om te redden wat er te redden valt. Dat doen zij tot behoud van een bemanning in nood en tot verpleging van wie zij aan de dood hebben ontrukkt. Maar zij zijn ook niet onverschillig voor bergloon of in gedaante van wrakstukken, die in menig arm gezin dagen van weelde brengen. Het is voor het ganse dorp een bron van tijdelijke welvaart!"*

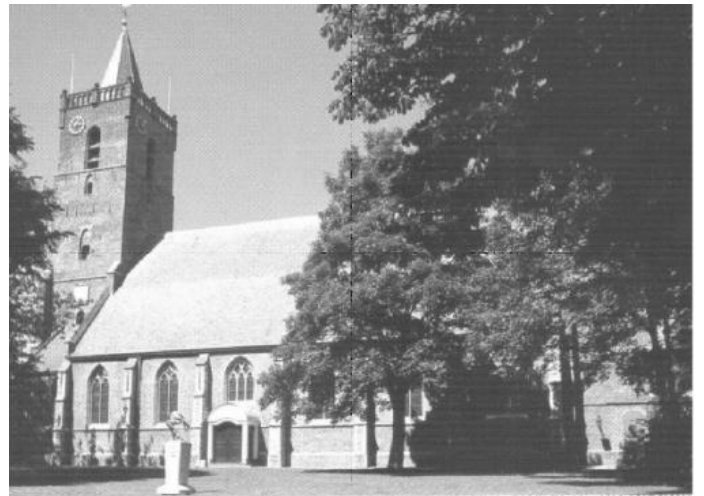
Het is de kerktoren van Dirksland niet aan te zien, dat hij zo'n lange geschiedenis torst, die in 1415 begint wanneer Jan van Beijeren de uitgors, Dixlant geeft ter bedijking tot een korenland. Craandijk, die daar kennelijk geen genoeg mee neemt, spit dieper en komt uit op 1275 *"wanneer Floris V een zeker zoutland, Diderikskland genaamd, in pand geeft voor 200 Hollandse ponden"*.

Ik geef Craandijks verhaal in pand voor een rondgang door de kerk en krijg daarvoor in ruil een beschrijving van het beroemde orgel, waarmee ik op mijn beurt een professionele organist verras. En zo is iedereen blij!

Van uit een veilige koets beschrijft Craandijk zijn tocht naar Middelhamis. Ik doe het te voet en moet daarbij vaak mijn heil in de wegberm zoeken omdat het hedendaagse verkeer kennelijk niets met een wandelaar op heeft.

Of je nu door de ogen van Craandijk of de mijne de Voorstraat inkijkt, het beeld is nagenoeg gelijk: *"een dubbele rij*

statige bomen, nette burgermanswoningen en aanzienlijke herenhuizen. Kerk en deftig raadhuis benedendijks op een veilige plek. Op den dijk vindt de geringe bevolking plaats".

Kom daar nu eens om; op koopdagen druipt de welvaart van de dijk af. De kerktoren heeft in de franse tijd zijn opmerkelijke toren van spits met bal moeten afstaan in ruil voor een foei lelijke telegraaf. Hobbema is zo verstandig geweest de voormalige toren te vereeuwigen op zijn beroemde 'Laantje van Middelhamis'.

Craandijk eindigt hier zijn tocht en nam de boot naar Rotterdam; ik loop nog 'n rondje haven en bezoek vervolgens het aardige museum van Rien Poortvliet alvorens huiswaarts te keren. Dáár wacht mij pannenkoek met spek en stroop!

Wordt vervolgd

Euraudax Heidetocht te Eemnes

Door: Constant Dedel

Op woensdag 25 augustus organiseerde Wim Veerman onder de vlag van Euraudax Nederland zijn 1° Euraudax Heidetocht over 25 km vanuit motel-restaurant 'De Witte Bergen' te Eemnes. De start was precies om 10.00 uur. Via

bossen ('t Blukbos) en over heidepaden (o.a. Zuiderheide, behorend tot het Gooisch Natuurreservaat) wandelden wij tot het dierenasiel in Crailoo, waar de verzorging was. Daar kregen we koek plus limonade aangeboden. Na de verzorging staken we de Crailosebrug en een drukke weg over.

Na deze oversteek kwamen wij langs het gebouw van de NOS en daarna liepen we over een pad langs een beekje tot bij een asfaltweg. We waren inmiddels in de buurt van 's-Graveland en wandelden verder door naar de bossen van het Franse Kamp, waar in een restaurant in Bussum-Zuid de grote rust was. Na de pauze liepen wij door bossen van het natuurgebied. Bij een asfaltweg werd overgestoken en toen moesten we over vlonders wandelen met aan beide zijden water. Wij liepen ongeveer weer langs dezelfde plek als op de heenweg. Nadat we de spoorbrug waren gepasseerd kwamen wij ook weer op de heidevelden, waar we doorheen wandelden. Ter hoogte van Janskerkhof aan de weg Hilversum-Laren, was er op een parkeerplaats de verzorging. Daar kregen we koek met limonade.

Na de verzorging liepen wij over heidepaden richting 't Bluk en wij kregen af te rekenen met diverse zandheuvelds. Onderweg passeerden wij nog theehuis 't Bluk. Door het Blukbos bereikten wij uiteindelijk weer motel-restaurant 'De Witte Bergen', waar we tegen 3 uur arriveerden. Het was een mooie wandeltocht, maar jammer genoeg was het regenachtig weer, gelukkig wel met wat droge perioden er tussendoor. Er gingen 43 wandelaars van start.

Groene hart pad derde deel en slot.

Schieland en Delfland

Door: Margriet Fischer

Wat er aan vooraf ging: in de herfst van 2002 liep ik van Delft naar Woerden, zie clubblad oktober. Voorjaar 2003 van Woerden naar Ouderkerk a.d.IJssel. zie clubblad juni.

Wandelpaden loop ik, zoals ik boeken lees: soms wel vier tegelijk. Een boek in de reistas, een op het nachtkastje, een dikke voor op de bank en nog een stapel in de kast voor in de toekomst. Zo heb ik ondertussen stukjes Pieterpad gelopen en de Coast to Coast in zijn geheel, voordat ik het laatste stuk Groene-hart-pad ging wandelen.

Nog twee etappes te gaan door - wat er op de kaart uit ziet als - stedelijk gebied. Maar het valt mee, en het pad doet zijn groene naam eer aan.

Na een reis met de trein en de bus, kom ik aan in Ouderkerk aan de IJssel, waar ik meer dan een jaar geleden geëindigd was.

De schipper van het voetveer vaart op afroep, en hij brengt mij direct naar de overkant. Misschien ben ik vandaag wel de enige klant; het is druilerig weer.

Aan de overkant ligt Capelle te wachten, en langs de IJssel loopt het eerste deel van de route met zicht op een oude steenoven. Weldra ga ik over een groen pad door de weilanden, met aan weerszijden kikkers, reigers, meerkoeten, waterhoentjes en eenden tussen de dotters, waterlelies en kroos.

Een groenstrook langs Capelle leidt me naar de Kralingse plas, waarvandaan ik goed zicht heb op de skyline van Rotterdam. Door afwisselend groen met poeltjes, bosjes, waterlopen en grasvelden, afgewisseld met strand, speelplaats en een kinderboerderij bereik ik de wijk Crooswijk, en dan is het even doorbijten voordat ik langs de begraafplaats en via de kade van de Rotte weer groen en water zie. Cultuur, historie en natuur vormen een prettige mix.

Molens, sluisjes en bruggen zorgen voor afwisseling, en over de supersmalle Strekkade nader ik Hillegersberg. Die geur van water, planten, kroos!

Mooie huizen staan hier en er is van alles te zien in de groenstrook langs Schiebroek die me met een omleiding vanwege de aanleg van de HogeSnelheidsLijn bij het station van Berkel en Rodenrijs brengt. Daar neem ik de trein naar mijn overnachtingadres in de buurt.

Na een weggetje langs gerbera- en orchideeekwekerijen komt een leuk sluisje in zicht. Over een onmogelijk smal paadje steek ik daar over.

Voor U gelezen

Hoge veluwe: wandelaars hoeven niet op de paden te blijven. U kunt dus dwars door de natuur struinen. Behalve in de rustgebieden voor grof wild, maar die zijn duidelijk aangegeven.

Gezond:

Wie als wandelaar denkt supergezond te zijn zou eens mee moeten doen aan de nationale gezondheidstest. Het resultaat zou wel eens verbazend kunnen zijn. www.nationalegezondheidstest.nl

Wandelen met de hond:

Een nieuw uitgegeven boekje van de ANWB heet "Wandelen met de hond". In de Kampioen van september staat een wandeling beschreven in de Loonse en Drunense duinen. Maar voor deze afstand van 3,5 km maakt Babette de veters van haar wandelschoenen niet vast.

Over oude handelswegen:

Een zevendaagse tocht over de Via Spluga door de centrale Alpen met overnachtingen in hotels, lunchpakket en bagagevervoer. www.andersreizen.nl

Terug naar de brug:

Een uitgebreid artikel staat deze maand in de Kampioen over de operatie Market Garden. Jammer genoeg staat er geen enkele vermelding over "ons" nieuwe wandelpad.

Wijngaardenwandeling:

Een wandeling vanuit Chateau Neercanne van 10 kilometer langs wijngaarden in het Jekerdal en op de Sint Pietersberg is uitgezet door de VVV in Maastricht 043-3252121

Het boekje geeft veel informatie over het polderlandschap waar ik door loop. Er staan allerlei kijkpunten vermeld over interessante plaatsen: hun historie en ontstaansgeschiedenis.

Ik volg het jaagpad langs de Berkelsche Zweth, en via een voetbrug steek ik de Delftse Schie over. De Poldervaart met uitzicht op vervallen molens en helaas ook een polder vol gif en afval leidt naar Kethel. Na het oversteken van het zandlichaam van de onafgemaakte A4, die in het landschap een tastbare herinnering vormt aan de protestbeweging in de zestiger jaren is Vlaardingen aan de beurt.

Het pad volgt de rand van de stad via groenstroken, maar weldra loop ik weer langs een sloot, ditmaal de Vlaardingervaart. Ook hier een smal paadje langs het water, dat soms gedeeld wordt met fietsers, die aan een bandbreedte genoeg hebben. De fietsroute LF11B, de zogenaamde Prinsenroute loopt van Breda naar Den Haag over 110 kilometer, en gaat hier samen op met het Groene Hartpad. Aan de overkant van het water loopt het Oeverloperpad - ook OLAT- een wandeltocht van Hoek van Holland naar Leerdam van 129 km.

Aan het eind van deze zonovergoten, rietomzoomde waterkant ligt Schipluiden, een oud plaatsje aan de Gaag, dat slechts even geschampt wordt, voor ik verder door de polder loop met uitzicht op eendenkooi en golfterrein. De plaats Den Hoorn blijft, ondanks dat ik er vlak langs loop, lang buiten zicht vanwege de brede strook groen met veel water, bomen, struiken en snipperpaadjes. Dan gaat voor mij het laatste stukje door de historische binnenstad van Delft.

Delft is een lang bezoek waard met de graven van Willem de Zwijger, de zeeheld Tromp, en onze wereldberoemde schilder Vermeer. De Porceleynse fles, bekend van het Delfts blauw, de gezellige markten, de smalle grachten met steile brugjes.

Voor mij is de cirkel rond. Hoewel ik bevooroordeeld ben omdat dit mijn geboortestreek is, kan ik iedereen dit wandelpad aanraden. Iedereen die hier heeft gewandeld weet waarom we het groene hart moeten beschermen tegen dichtslippen met woningen en wegen. Dit groene gebied is uniek, vol vogels, planten en vooral water.

Hallo wandelaars

door: Inge Mol-van Egmond

Kempenlandtocht en Kempische Wandeldagen:

Donderdag 5 augustus. Op deze avond zijn Piet, Kees, Lia en ik omstreeks 17.00 uur vanaf Breda, via Oosterhout naar Geldrop vertrokken. Kees, Lia en Piet gingen daar de Kempenlandtocht van 80 km wandelen. Wij waren om 20.30 uur ter plaatse zodat we ruim voldoende tijd hadden om de slaapplekken in orde te maken. De groep vertrok om 11.00 uur met mooi weer. Ik ben toen gaan slapen en had een mooie plek, dat was weer goed geregeld.

Vrijdag 6 augustus. Eigenlijk was het niet de bedoeling, maar ik ben toch aan de wandel-3-daagse begonnen. Lia, Kees en Piet waren nog bezig aan hun 80 km en daarom ging ik om 8.20 uur samen met Marinus van Roosmalen op stap voor de 25 km. Om 15.00 uur hadden wij onze afstand erop zitten. Het was een mooi parkoers, met om de zoveel kilometer een verzorgingspost van OLAT, waar we telkens bijzonder gastvrij werden ontvangen. Het was er ouderwets gezellig. Mooi is dat toch.

Onderweg hebben we ook nog pannenkoeken gegeten, die waren best lekker.

's Avonds zijn we in Geldrop bij 'De Zwaan' geweest, het was wel laat maar de porties vis smaakten nog heerlijk. Rond 22.30 uur kwam Kees aan bij de sporthal, met hem lukte het nog best en een uurtje later vielen de oogjes vanzelf dicht.

Zaterdag 7 augustus. Na een goede nachtrust zijn we op tijd opgestaan en genoten we van ons ontbijt dat Chris had klaargemaakt. Iets voor acht uur gingen Kees en ik van start voor de 25 km. Het was wederom een mooi parkoers, dat goed gepijld was, we zijn niet anders gewend bij OLAT. Het was vanmorgen regenachtig en Kees had daarom weinig lust om aan de 35 km te beginnen. Vroeg in de middag waren we alweer terug bij de finish.

Voor deze avond stond er een barbecue op het menu en daarvan hebben we echt genoten. Tijdens het gezellig samenzijn werden we goed onthaald en daarom

September Stellingmaand: Als u dit leest is het alweer te laat, want in september zetten de forten langs de Hollandse waterlinie hun poorten open.

Maar in het weekend rond 12 september is het ieder jaar weer monumentendag. Wie interesse heeft in oude forten kan terecht op www.forten.info

Waterliniep pad

Een nieuwe LAW wordt deze maand geopend: Deze 145 kilometer lange wandelroute volgt de gehele Nieuwe Hollandse Waterlinie, van Muiden aan de voormalige Zuiderzee tot aan Werkendam aan de Biesbosch. www.wandelnet.nl

Pelgrims... U denkt natuurlijk meteen aan Santiago de Compostela, maar deze keer gaat het om een veertien-daagse voetreis van Orvieto naar Rome (Italië). Dit is in zijn geheel of in gedeeltes al door meer dan 2500 Nederlanders gelopen. Wel in de lente en de herfst, want dan is de hitte nog wel te verdragen. De Italiaan vindt dat wandelen wel een beetje zelig gedoe, die verplaatst zich van A naar B per auto, scooter, of op zijn minst op de fiets. Een kompas, of gebruik van GPS coördinaten is wel noodzakelijk, want met markeringen neemt men het in Italië niet zo nauw (Eindhovens Dagblad, Zaterdag 11 september 2004).

gelezen in [Algemeen Dagblad](#)
De Airborne Wandeltocht heeft zaterdag 4 september ruim 34.000 deelnemers naar Oosterbeek getrokken. Onderweg deden zich geen problemen voor. De wandeltocht luidt elk jaar de herdenking van de slag om Arnhem in, nu zestig jaar geleden.

gaven we ons even na elven over aan een gezonde slaap.

Zondag 8 augustus. Het was weer prachtig weer. De bedoeling was dat Piet en Kees om 7.00 uur zouden starten, maar Piet was nog nergens te zien. Toen Piet er om kwart voor acht nog niet was, zijn Kees en ik maar begonnen. Kees zou op de 35 gaan en ik op de 25. Tegen 9 uur kwamen we bij de eerste rustpost, maar daar hadden ze Piet ook nog niet gezien. Later zou blijken dat Piet pas rond 9.00 uur was gestart, omdat hij eerst even op en neer naar Breda was gereden omdat hij de sleutel van zijn benzineslot was vergeten. Dat kan gebeuren.

Piet is toen maar op de 25 km gestart. Kees kwam tegen 16.00 uur binnen. Het was ook vandaag weer een mooi wandelparkoers.

Omstreeks half twee was ik terug bij de finish en had voldoende tijd om onze spullen in te pakken, bedden op te ruimen en lekker te douchen. Daarna had ik nog effe tijd om een paar Leffekes te drinken.

Ondanks de omstandigheden hebben wij het goed naar onze zin gehad. Mensen bedankt hiervoor en we treffen elkaar weer in Vilt aan de Geul.

De Heuvelland 4Daagse

Donderdag 12 augustus. Kees en ik hebben ook deelgenomen aan de Heuvelland 4Daagse. Mijn Kees zou starten op de 42 km en ik zou het parkoers van de 28 km gaan wandelen. We hadden al vroeg in ons hotel ontbeten. Tijdens deze 4Daagse verblijven wij al 3 jaar in hetzelfde hotel. Wij beschouwen dat hotel dan als ons tijdelijk huis, een bewijs dat we het er goed naar onze zin hebben en dat het daar mooi is.

Maar ook ongelooflijke dingen gebeuren. Kees is vanmorgen toch op de 28 km gestart, terwijl hij in bed nog had gezegd dat hij 42 km zou wandelen. Ik had beloofd dat ik 14 km zou doen, maar ben ook aan de 28 km begonnen.

Het werd een mooie wandeling naar Cadier en Keer en via St. Geertruid, Berg en Terblijt terug naar Vilt.

Kees was al om 12.00 uur binnen en ik was om 14.30 uur klaar met mijn 28 km.

Terwijl ik dit stukje aan het schrijven ben, ligt Kees heerlijk te maffen. 's Avonds hebben we lekker gegeten en wat nagetafeld, daarna nog een poos gezellig op het terras gezeten. Omdat het toen te kil werd, heb ik een trui geleend van de hoteleigenaresse. Omstreeks 23.00 uur zijn we gaan slapen.

Vrijdag 13 augustus. Op de tweede dag gingen Kees en ik, na een goed ontbijt, omstreeks 8.00 uur van start voor de 28 km. Het weer leek veel op halen en brengen: tussen de buien door scheen de zon. Het was wel weer een prachtig parkoers dat goed gepijld was. Samen kwamen we om 14.30 uur aan de finish.

Zaterdag 14 augustus. Op deze derde dag kregen we eindelijk een mooie en droge dag. Wij hebben op deze dag heerlijk kunnen wandelen. Kees liep een alternatief parkoers dat wel moeilijk te bewandelen was. Ikzelf vond het normale parkoers al moeilijk en risicovol genoeg.

Wij gingen om 8.15 uur van start en ik was Kees al kwijt voordat we de eerste rustpost hadden bereikt. Als alles zou lukken zou ik Kees weer treffen bij de tweede rust. Ik kwam daar om 11.07 uur aan en Kees precies 13 minuten later. Arie en Peter hadden al gemeld dat Kees eraan kwam. Na de tweede rust gingen we meteen door en we hielden een mooi tempo aan. We waren om 13.15 uur bij de laatste post in Schinnen waar we iets dronken. Vanaf hier was het nog ongeveer 6 km naar Zaal Noben. Het lukte ons heel aardig om daar op een mooie tijd aan te komen. Het was weer een leuke wandeldag.

Zondag 15 augustus. Alweer de laatste dag van onze wandelingen in Zuid-Limburg. Het weer was mooi evenals het parkoers. Onderweg bij Berg en Terblijt was er een route-omleiding vanwege sporenonderzoek door de politie. Er was in de nacht van zaterdag op zondag een overval geweest, waarbij slachtoffers gevallen waren. Ik ga maar verder met de wandeltocht, die ondanks die nare dingen toch goed verliep Nadat we heerlijk hadden ontbeten in ons hotel dat op slechts 1000 meter van de start ligt, liepen Kees en ik het parkoers van 28 km.

We gingen om 8.15 uur op stap en kwamen om 14.50 uur aan de finish. Het werd

Boer niet blij met pad over zijn weiland

Doezum – Als het aan veeboer Jan Veensta uit Doezum ligt, komt er geen wandelpad over zijn landerijen. Dit verstoort de weidevogels die op zijn land, en dat van zijn buuren, leven. Hij is ook bang dat de wandelaars dierziektes meenemen doordat ze door verschillende weides lopen.

Het wandelmedicijn door Gert Duinkerken - GEZOND & WEL - Bij Tonnie Veenstra (49) uit Wijster werd een aantal jaren geleden eierstokkanker geconstateerd. Ze overleefde het, maar ging door een diep dal. Via wat zij het wandelmedicijn noemt, wist ze zichzelf te hervinden. Door met andere mensen te wandelen, probeert ze haar ervaringen over te brengen en hen te helpen. 'Je komt er niet uit als je braaf naar de dokter gaat en pillen slikt.'

Genen: En ter aanvulling van de enkele volzinnen, die in deze rubriek aan de Airbornetocht besteed zijn: Hoe moet het verder met de herdenkingen als de veteranen er niet meer zijn? Velen pijnigen hun hersens met deze vraag. Zo niet de organisatie achter de Airborne Wandeltocht: "Dit gaat nooit verloren, het zit Oosterbekers in hun genen."

Alle Brabantse routes digitaal

Het Brabants bureau voor Toerisme heeft een nieuwe website gelanceerd waarop alle recreatieve routes in de provincie zijn gebundeld. Alle routes zijn op www.routebureaubrabant.nl te vinden: wandel- fiets- ruiters- skate- auto- en vaar- routes. Via een helder zoekstelsel zijn de routes eenvoudig te vinden, compleet met informatie over lengte, startplaats en waar te koop.

toch nog een mooie dag.

Op maandag 16 augustus sliepen we uit tot ongeveer 8.00 uur. Daarna koffers pakken, maar het meeste zat er nog in. Na het ontbijt namen we de bus naar Maastricht. Met de trein reisden we terug naar Breda, maar moesten in Eindhoven overstappen. Om 12.30 uur waren we thuis in Breda.

Ondanks familieomstandigheden hebben we toch twee wandelevenementen gelopen. Eerst in Geldrop, waar Piet en Kees ook nog de Kempenlandtocht liepen, gevolgd door de Kempische Wandeldagen en verder de Heuvelland Vierdaagse. Ondertussen konden Kees en ik ook nog even genieten van een paar dagen vakantie in Berg en Terblijt.

Beste wandelvrienden en -vriendinnen, bedankt voor jullie steun en gezelligheid. Met de groeten van Inge en Kees en tot ziens bij de winterserietochten van de OLAT.

OLAT'ers als reclamefiguranten

Door: Klaas Bakker

Het is 27 augustus, rond 17.00 uur rinkelt de telefoon. Dat is precies de tijd voor telefonische reclame, dus ik pak de hoorn op met de nodige argwaan. En, ja hoor, een prettige vrouwenstem hoor ik 'reclame' zeggen, en toch wacht ik nog even voordat ik de hoorn terug leg. Dan hoor ik de stem zeggen: Bavaria bier, en mijn aandacht wordt al groter. Dan zegt ze Ad van Asten en snelwandelen. Mijn interesse is gewekt.

Het gaat over het opnemen van een reclamefilmpje voor Bavaria bier met schaatser Gianni Romme in de hoofdrol.

Uiteindelijk zijn wij met 4 OLAT'ers op dinsdagmorgen 31 augustus om 07.45 uur op de afgesproken plek in Helmond: Hotel Westende. Het zijn: Boetje Huliselan, Ernst Westerhoff, Peter Koolen en Klaas Bakker.

in elkaar te zetten. Wij zijn maar een klein onderdeel in dit gehele reclamecircus. Met z'n vieren moeten we op het doorgaande fietspad snelwandelen. Dan komt Gianni Romme ons achterop met een flesje Bavaria bier hoog boven het hoofd geheven; hij is op weg naar Moddergat ergens in Friesland.

Vanaf de weg naast het fietspad worden we vanuit een rijdende auto gefilmd.

Tussen de 'takes' is er nog even tijd voor een fotootje met Gianni, er komen tenslotte niet iedere dag van die vreemde wandelende 'waggelaars' voorbij lopen. En dan wordt het net als op een echte filmset: 'take one', 'take two' enz. totdat ze denken dat het wel iets geworden zal zijn. We zijn inmiddels anderhalf uur verder en hebben dan een 'zware' training afgewerkt.

Wij zijn klaar, maar voor Gianni begint het dan pas echt. Voor dat gedeelte is er speciaal een regeninstallatie ingehuurd, en al hardlopend en proestend, met nog steeds het flesje Bavaria bier boven het hoofd, moet hij door de regen lopen. Dan is het nog niet genoeg. Zijn trainingspak wordt nog eens extra besmeurd met modder en hij mag de plassen ook niet ontwijken. Na de zoveelste 'take' is alles achter de rug en kan hij een droog

Olympisch goud:

Zelfs als het om een olympische plak gaat, is snelwandelen een eenzame bezigheid. Bij de start is het Olympisch stadion in Athene leger dan leeg en 219 minuten later bij terugkomst is daar niet veel verandering in gekomen. Om tien voor acht 's-ochtends bestellen Poolse supporters langs de route hun eerste pullen bier, en zijn er van overtuigd, dat na bier goud volgt. Maar af dat nu aan het gerstenat ligt?: Robert Korzeniowski is de beste snelwandelaar van deze tijd - vraag het maar aan Jan Cortenbach - en veel landgenoten van hem zaten die morgen in hun pyjamaatjes aan de buis gekluisterd, en werden niet teleurgesteld. De juryleden worden overigens behoorlijk negatief afgeschilderd: betweterige mannetjes in te warme zwarte broeken, te ouderwetse overhemden en te lachwekkende strohoedjes. Zo heb ik Philip Krul er bij een wedstrijd toch nooit bij zien lopen! (Eindhovens Dagblad, 27 augustus 2004)

Diekirch:

Maandag 23 augustus zijn 16 leden van de WSV "Voetje voor Voetje" van start gegaan voor een zesdaagse wandeling van bijna 300 kilometer van Diekirch naar Valkenswaard. Deze tocht is ontstaan als wandelvariant op de wielertoertocht, die al enkele decennia georganiseerd wordt. Gerrit Hendriks (61) loopt haar al voor de tiende keer, zijn broer Ben (69) voor de twaalfde. Of de tocht zwaarder is dan de vierdaagse van Nijmegen? Het antwoord is duidelijk: "Wij lopen zes dagen. En in Nijmegen is de Zevenheuvelenweg berucht. Toen ik daar liep, had ik dat nauwelijks in de gaten." (Eindhovens dagblad, 24 augustus 2004)

trainingspak aantrekken.

Ondertussen worden wij teruggebracht naar het hotel in Helmond, waar de auto van Ernst op de parkeerplaats staat te wachten.

Alle vier vonden we het een leuke ervaring om dit ook eens te doen. Misschien zit er ook nog iets van reclame voor OLAT in, want alle vier droegen wij het nieuwe wedstrijdhemdje van onze club.

Ergens in oktober zal het reclamefilmje van Bavaria op de TV te zien zijn.

Het Zevenwoudenpad

Lange-afstand wandelpad 1-1 van Lauwersoog naar Steenwijk, 155 km.

Wij, Martin en ondergetekende, wandelden dit pad van 1 tot en met 5 februari 2004.

Wij vertrokken op zaterdag 31 maart om drie uur met de trein uit Aalten richting Leeuwarden. Een dag van te voren omdat reizen en wandelen op dezelfde dag haast niet mogelijk is. Daarna reizen we nog met de bus naar Dokkum, waar we om zeven uur op ons logeeradres aankomen. De volgende morgen -een zondag- is onze gastheer zo vriendelijk om ons tegen een kleine vergoeding weg te brengen naar Lauwersoog. Er loopt wel een bus, maar die gaat pas om negen uur en wij willen graag wat vroeger starten.

Het Zevenwoudenpad gaat vanaf Lauwersoog door het oosten van Friesland en laat een onverwachte kant van deze waterprovincie zien: waddenkust, veengebied en een coulissenlandschap in een dun bevolkt stukje Nederland. Verder gaat het pad door zuidwest-Drenthe naar Steenwijk in Overijssel.

We begonnen bij de sluizen van Lauwersoog en wandelden een stuk langs de Waddenzee. We liepen wat te ver door aan de zeekant van de dijk en misten daarvoor een markering. 't Was wel spectaculair wandelen bij stormachtig weer. Met een omweg kwamen we uiteindelijk in Oostmahorn aan waar we ook een pauze namen. Inmiddels was het wat gaan regenen.

Over de oude zeedijk gaan we naar Ezumazijl, een mooi stuk over de dijk, met aan ene kant het water en aan de andere kant land. Verder wandelen we dan door de polder naar Dokkumer Nieuwe Zijlen. De route volgt nu steeds het Dokkumer Grootdiep naar Dokkum. Dit is het Jaechpaed, (jaagpad) waar zowel met paarden als met menskracht vroeger de schepen werden voortgetrokken. Het is daar heerlijk lopen langs het water en over het verharde fietspad, waar je goed om je heen kan kijken. Zo komen we met veel tegenwind in Dokkum aan. Inmiddels is het droog geworden en de zon is weer gaan schijnen. In Dokkum gaan we eerst een hapje eten en daarna weer naar hetzelfde logeeradres waar we gisteren ook overnacht hebben.

Het is een mooie etappe en we hebben genoten van het vlakke landschap en het vele water dat we te zien kregen.

De volgende ochtend wandelen wij om negen uur weg voor de volgende etappe. We laten al snel Dokkum achter ons liggen, waar we gisteren de binnenstad op ons gemak hebben bekeken. Het is een mooie stad met een beschermd stadsgezicht, veel oude gebouwen en de N.H St.-Martinuskerk aan de markt.

Het is droog en dus fijn weer om te wandelen. We kunnen ver weg kijken in dit vlakke deel van Friesland. Na Dokkum verandert de klei in zandgrond dat tot gevolg heeft dat op de klei het landschap open is en op de zandgronden meer en meer elzenwallen te zien zijn. Achter de namen van de dorpen komt veelal woude te staan. We wandelen door Broeksterwoude richting Veenwouden. Even gaat het langs een grote weg en dan al slingerend naar Jistrum en verder naar Eastermar. Voordat we daar aankomen, lopen we nog een stukje door een natuurgebied, waar vogels hun broedgebied hebben. Eastermar is ons eindpunt van deze dag. Het is een klein dorpje waar we logeren bij Bed en Brochje. Het adres ligt aan de route en is een goed logeeradres. We zijn daar net aangekomen als het begint te regenen, dus dat komt voor ons goed uit!

Gelezen in het Nederlands Dagblad
woensdag 1 september 2004

De 2-jarige Max overleefde vorige week ternauwernood een aanval van een koe in een natuurgebied. Samen met zijn moeder Marieke liep hij zondag door het pas heringerichte natuurgebied Markdal, dat grenst aan Breda. Sinds tien maanden lopen er 25 koeien los. Een van de koeien was die zondag kennelijk niet gediend van de aandacht van de jongen. Zonder zichtbare aanleiding stormde het beest op Max af en gooide hem met zijn horens in één beweging drie meter de lucht in. Daarbij werd Max' hals opengereten. Het geval staat niet op zichzelf. Staatsbosbeheer en andere natuurorganisaties laten sinds de jaren 80 grote grazers 'vrij' lopen tussen de recreanten. Sindsdien zijn er tientallen confrontaties geweest tussen mensen en dieren. Vooral loslopende honden stimuleren het aanvalsgedrag van koeien, bleek in 2001 uit een studie van onderzoeksbureau Alterra. Zeker 60 procent van de hondenbezitters houdt zich niet aan de aanlijnregels voor honden die in dergelijke gebieden gelden. Staatsbosbeheer wil nieuwe confrontaties voorkomen. Volgens woordvoester Joke Bijl wordt bekeken of loslopende honden uit 'gemengde' natuurgebieden kunnen worden geweerd. "Wandelaars hebben het idee dat het in deze gebieden een soort kinderboerderij is."

De volgende dag vertrekken we om half negen uit Eastermar en ons einddoel ligt in Beesterswaag op 38 km.

Door het wijde landschap wandelen wij richting Harkema, en daarna over de Muntse-grope naar Rottevalle waar we een pauze houden in het

fietsenhok van een basisschool omdat het wat regent. De kinderen met de meester komen net aanlopen en hebben grote belangstelling voor wat wij aan het doen zijn. Wij vertellen vol overgave hoe fijn het is om te wandelen. Zowel wandelpaden lopen als vierdaagsen en veelal in het weekend ook nog georganiseerde wandeltochten. Wij hopen met ons verhaal de kinderen enthousiast te maken voor de wandelsport. Na de koffiepauze wandelen we verder door het mooie landschap en zien uilenborden aan de daken van de boerderijen. Veel verschillende typen, kenmerkend voor een bepaalde streek. Na Ureterp kun je kiezen tussen een westelijke en oostelijke route, wij kiezen voor de westelijke variant. Daarna komen we voor Beesterswaag in een bosrijke omgeving. Ook weer eens wat anders om in een bos te wandelen na drie dagen met vele vergezichten. Om vier uur bellen we aan bij ons adres van Bed en Brochje. Het is weer een prima adres.

De volgende ochtend, na het afscheid van onze gastvrouw, vertrekken we met als einddoel voor deze dag, Boyl op 34 km. Ook na Beesterswaag wandelen wij door bossen en door de Lippenhuisterheide. Daarna wandelen we verder in het oude veengebied en lopen over veel schelpenpaden, langs slootjes en over graspaden, langs het Diaconieveen en mooie boerderijen naar Boyl.

In Boyl staat een prachtige klokkenstoel uit 1399. Martin maakt er een foto van voor ons plakboek. Onderweg moeten we nog even schuilen voor een plensbui, verder is het een mooie wandeldag, hoewel de wind steeds stevig aanwezig is.

In Boyl overnachten wij bij 'Te Hooi en Te Gras', een trekkershut, waar je lekker op je zelf bent en een keuken, woonkamer, slaapkamer en badkamer met toilet tot je beschikking hebt. Het ontbijt voor de andere morgen staat al klaar, en 's avonds bij de haard zetten wij koffie en kijken op de TV wat voor weer we morgen zullen krijgen. Ze beloven ons droog weer!

Het is alweer de laatste dag, nog 29 km naar Steenwijk.

Om half negen vertrekken wij, en even verderop passeren wij de grens met de provincie Drenthe. Vanaf dit punt lopen wij bijna geheel door de bossen. In de verte zien wij de kerktoeren van Vledder en we lopen dan verder langs Wilhelminaoord naar Eese, een landgoedachtige nederzetting. Deze ontstond in de dertiende eeuw ter hoogte van de grens met Drenthe en Overijssel. Het landhuis is prachtig, evenals het landgoed in Eese waar we doorheen lopen. Ook daarna volgt nog een mooi gebied om in te wandelen tot aan Steenwijk toe.

Strandwandeling met Brutus:

'Brutus heet 'ie, het huisvarken van scharrelslager Gerard Zwetsloot uit Kamerik. Brutus is gek op het strand, en Zwetsloot ook. Daarom reist het tweetal zo nu en dan naar zee. Daar kan het varken lekker wroeten in het zand en de slager lachen om de verbouwereerde gezichten. Een heerlijk dagje aan zee met de 110 kilo zware beach boy Brutus

'Gerard Zwetsloot klemt een homp brood tussen zijn lippen, die door Brutus wordt weg gehapt. Vervolgens trakteert de slager zijn wandelmaatje op een biertje, maar dat wordt een knoeipartij.

De Utrechtse slager, die van geintjes houdt is een dagje op bezoek bij zijn neef die een strandtent heeft bij Noordwijk. Op het strand is Brutus een sensatie, maar in zijn woonplaats is Zwetsloot met zijn varken een bekend tafereel. De voorganger van Brutus heette Willem en die woog 330 kilo toen ze vorig jaar samen naar het slachthuis liepen. Als Brutus verstandig is blijft hij actief in de wandelsport, dat houdt hem dan langer op de been. Bron: Eindhovens Dagblad van 17 september.

Het blijft op deze dag droog weer en we hebben volop kunnen genieten van de wandeling. We nemen de trein van 13.47 uur en kunnen samen terugzien op weer een mooi wandelpad. Uitgestrekt is het Friese vlakke landschap dat langzaam overgaat naar een bosrijk gedeelte in Drenthe en later in Overijssel tot Steenwijk.

Was getekend Willemien Hietland.

Heuvelland/Krijtlandpad

Margriet

Een onverwachte vrije dag die ook nog zonnig belooft te worden, brengt mij op het station van Valkenburg. Het oudste station van Nederland gebouwd van kalksteen in 1853 lijkt op een kasteeltje. Bij de Wizl haal ik met mijn voordeelkaart een gratis routebeschrijving en ga direct op pad. Ik wil namelijk de tweedaagse wandeling (2x18 km) in een dag lopen.

Kom ik bij de winterserie ook weer een beetje beslagen ten ijs.

De markeringen volgen het Krijtlandpad, en Valkenburg wordt al kronkelend en klimmend doorkruist en daarna verlaten. Het eerste deel van de route gaat veel door bossen, maar ook uitzichten zijn te bewonderen. De leeuweriken zijn verdwenen, veel koren is al geoogst, maar maïs staat nog op de velden, koeien grazen vredig, er wordt voor de tweede maal gehooïd.

Er is genoeg te zien onderweg en ook te ruiken. Blijkbaar is deze dag uitgeroepen tot regionale gierdag, dus met een warm zonnetje en een flinke bries wordt mijn neus regelmatig geteisterd door stankaanvallen. Maar ik mag niet klagen: aan de andere kant van onze werelddol worden miljoenen mensenlevens bedreigd door de cycloon Ivan, en in Azië volgen windhozen en aardbevingen elkaar op.

Voorlopig volg ik de route door het Gerendal, waar het weelderig groen is. Staatsbosbeheer heeft er een orchideeëntuin aangelegd, waarvan ik na enig zoeken de ingang vind. Een mooi plekje om de boterhammen op te eten. Het aantal wegekruisen dat ik passeer is niet meer te tellen. Slechts een is er in mijn herinnering blijven hangen. Op de kruising met het Pelgrimspad staat er een met de tekst "gank mer wiejer en maak andere bliejer". Dit kruis staat ook op de voorkant van het boekje. Vanuit Gulpen loopt de route een stuk langs de Gulp, bij Penaken wat uit het zicht, maar in de buurt van Slenaken komen weer de draaihekjes en weilanden langs de Gulp in beeld. In Slenaken rijgen de terrassen zich aaneen en de verleiding is dan te groot om even de voeten rust te geven. Daarna gaat het pad steil omhoog langs holle wegen, boomgaarden, weilanden en grindwegen. Hier staan nog vakwerkhuisen.

In het mooie plaatsje Noorbeek loop ik een stukje om, zodat ik op het dorpsplein een kerkje uit de 13^e eeuw kan bekijken. Direct buiten het dorpje lopen de steile paadjes over lossgrond. Gelukkig is het droog, want met regen is het erg lastig lopen op deze ondergrond.

In Mheer zit er zomaar een specht langs de vrij drukke doorgaande weg. Op zijn gemak zit hij in een boom te hakken op zoek naar lekkere torren en laat zich door mij ongestoord bewonderen. Als Eijdsden bijna in zicht komt gaat de telefoon. Mijn Paul is met zijn motor in de buurt en wil me oppikken. Ach, dat laatste stuk ken ik al van een bloesemwandeling uit de lente, dus ik smokkel vandaag maar een beetje met het eindpunt.

Een roos met een gouden strik

Rudie en Alma van Hardeveld

Vorig jaar in Hattemmerbroek had ik mij al voorgenomen om op 26 juni af te reizen naar 't Harde. De wandelsportvereniging Wipstrikkwartier organiseerde daar een Jubileumtocht ter ere van het 40 – jarige bestaan.

Een losse flodder

Rudie, mijn vader, strikte ik, lekker luxe, als privé-chauffeur. De ontvangst bij het Protestants Militair Tehuis De Knobbel in 't Harde was zeer vriendelijk. Ruime parkeergelegenheid en een vlotte inschrijving. Voor de organisatie had ik nog een stukje van de Recreatiekrant Veluwe meegenomen. De tocht stond fout vermeld in de agenda, op 26 mei i.p.v. 26 juni. Het was toch echt goed doorgegeven. Zo zie je maar weer, iedereen schiet wel eens een losse flodder.

Het startschot

Bij vertrek werd ons een prettige wandeling toegewenst. We werden niet afgeschoten, maar wel gelijk getroffen door de stilte en de schoonheid van landgoed Welna. Na de splitsing, Rudie liep 30 km, ging ik alleen door op de 40. De bepijling was mede door de vervolgpijlen uitstekend. Via een afwisselend parcours kwam ik al snel bij camping De Wildhoeve. Vlug langs de vriendelijke controle en weer door.

De vuurlinie

Over de Tongerense heide ging het langs een paaltjesroute. Rood, dat is verdacht. Heeft hier een veldslag plaatsgevonden? Af en toe werd ik bestookt door rondvliegende zwarte projectielen. Dit waren mestkevers. Trouwens, ik had hier prachtige vergezichten met hier en daar bloeiende dopheide. Wie denkt dat het alleen droog is op de heide, vergist zich. De pantserdivisie van de groene baretten, kikkers, lieten hun salto vanuit een ven ver over de heide klinken. Een eind verder bovenop een heuvel, kreeg ik een hele flauwe bocht. Prachtig dit Zwolse grapje van de parcoursbouwer, de Peperbus was hier niet bij nodig.

Linke soep

Langs de kabbelende Tongerense beek liep ik een alom bekende puzzelplaats op de Veluwe binnen. Via de Schietbaanweg en de Schotweg arriveerde ik veilig bij WIOS. Aangezien ik het militaire geweld overleefd had, had ik wel trek. Nee, dit keer geen boerenkool. Het duurde even voordat de 'bloederige' tomatensoep warm was, maar het was de moeite van het wachten waard. Perfect om de rust bij een wandelorganisatie te plannen. Ook hier weer een vriendelijke controle en bediening. WIOS is trouwens aangesloten bij de OWB en de Wipstrickers bij de KNBLO. Over samenwerken gesproken!

Operatie meloen

Na de rust werd er een stukje gelopen over het Maarten van Rossumpad. Nog even over een heideveld en een lang fietspad. Onderweg hoorde ik wat wandelaars klagen over het feit dat er een witte pijl op een wit hek hing en het gebrek aan actie? Hoezo, ik gebruik mijn ogen en oren en heb al helemaal geen gebrek aan actie gehad. Trouwens, het voorstel voor de actie die ik in gedachten had, een vuurpeloton, was toch iets te veel van het goede. Voor sommige mensen is het nooit goed. Leuk was ook het donkere beukenbosje en af en toe hoorde ik wat muzieklanken. Voordat ik het in de gaten had, stond ik al bij de meloenpost. Dat is een keer wat anders dan die eeuwige appel. Een medewerker stond hier al vanaf 9.30 uur meloenen te onthoofden. Het zou nog wel even duren voordat hij met het laatste slachtoffer klaar was. Rudie kreeg hier sinaasappelpartjes, hij verdraagt geen meloen. Wat een service van de organisatie.

Op de plaats rust

Op 39,5 km was het veters uit de strik en einde oefening. Het grootste gedeelte van de middag was er een muziekkorkest, schminken en een grabbelton voor de kinderen. Genoeg entourage. De eerste telling leverde een deelnemerstal op van over de 800 wandelaars. Ze kwamen uit alle windstreken. Het hoge noorden, het Bourgondische zuiden, het rustieke oosten en het drukke westen.

Deze kanjers die zich vrijwillig in de vuurlinie durfden te begeven! Kortom, de Wipstrikkerjubileumtocht op deze zonovergoten dag was een schot in de roos: **EEN ROOS MET EEN GOUDEN STRIK!!**

Vrijwilligersdag van de OLAT 11-09-2004

Ik heb het genoeg gehad om dit jaar voor de eerste keer mee te kunnen naar de vrijwilligersdag, dankzij het feit dat mijn man sinds dit jaar vrijwilliger is bij de OLAT, ikzelf ben wandelaar.

Maar goed, we werden tussen half 9 en 9 uur verwacht in Eersel. Wij waren om even voor 9 uur in 't 4span, waar we werden verwelkomd met een kop koffie.

Theo was toen al druk bezig het gezelschap, dat uit ongeveer 90 mensen bleek te bestaan, in te delen in 2 groepen. Aangezien anders de groep te groot zou zijn om alles samen te doen wat het dagprogramma te bieden had.

Na de koffie ging onze groep, via een rondwandeling door Eersel, naar het even verder gelegen streekmuseum, alwaar alweer koffie op ons stond te wachten met een lekker stukje gebak erbij.

Tijdens de koffie werd een diavoorstelling getoond over hoe het leven in de Kempen vroeger is geweest, dat was erg interessant. Vervolgens kregen we de mogelijkheid om het museum zelf te bekijken; in het museum was onder andere een tentoonstelling over het huwelijk in de Kempen in vroeger tijden te zien, met alles daaromheen: de positie van de vrouw in het huwelijk tot het beleven van de trouwdag en 1^e huwelijksnacht toe. Erg leuk!

Vanuit het streekmuseum stapten we in de bus voor een zogenaamde 'smokkelaarstocht' door de Brabantse en Belgische Kempen, onder begeleiding van een gids, die in dialect zeer veel vertelde over hoe er vroeger de nodige spullen over de grens werden gesmokkeld: boter, vee en zelfs speelkaarten gingen op een 'geheime' manier de grens over. De commiezen die op wacht stonden probeerden om deze smokkelaars te pakken en zodoende een flinke premie te vangen. De tocht was erg leuk!

Damespad:

Op Zondag 19 september is in Domburg (Zeeland) het derde DAMESPAD feestelijk geopend. Dat er voor dit soort paden niet veel animo is, blijkt wel uit het feit dat het eerste pad eind juli 2001 in gebruik genomen is. Deze paden zijn bedoeld als ontmoetingsplek voor lesbische vrouwen. Door middel van een speldje (roze stip en een pijl) zijn ze voor elkaar herkenbaar. Tiny Punt van de LAT heeft toentertijd gelijk gekregen: "De weg is voor iedereen. Daarom houd ik er niet zo van om een wandeltocht alleen voor een doelgroep te hebben. Maar als die dames dat nou leuk vinden, dan gaan ze hun gang maar".

Monumentendag:

In Waalre is op zondag 12 september een wandeltocht gehouden tegen het water en de wind. Dit in het kader van de OPEN MONUMENTENDAG 2004, die "Vestingwerken" als thema heeft. Bij het woord vesting en vestingwerken denken de meeste mensen aan objecten en plaatsen als de Oude Hollandse waterlinie, de Atlantikwall en Heusden en Naarden. In Waalre werd een heel eigen invulling aan dit thema gegeven, en kregen de wandelaars een rondleiding langs plaatsen, waar men geprobeerd had om de krachten van de natuurlijke vijanden water en wind te weerstaan (Eindhovens Dagblad, Maandag 13 september)

De zevenheuvelenloop:

Nieuw is dit jaar dat ook wandelaars hun sportiefste beentje voor kunnen zetten. speciaal voor hen introduceert de organisatie een heel selectieve wandelvariant van 25 km. Men dient zich wel vooraf in te schrijven. De start is op de bij wandelaars bekende Wedren in Nijmegen. Inschrijven en info: www.zevenheuvelenloop.nl

De bustocht eindigde bij het Bakkerijmuseum in Luykengestel, alwaar we voorzien werden van broodjes en lekkere soep. Het was alsof we met een wandeltocht bezig waren, gewoon gezellig op een open plek naast de weg, met een grote ketel soep naast de auto en de aanhangwagen van de OLAT achter de auto. Na de soep en het brood gingen we naar het bakkerijmuseum, alwaar we een demonstratie kregen van ouderwets brood bakken, en we mochten ook zelf een klein broodje maken. Dit werd op een leuke, vlotte manier gepresenteerd, alleen was het erg warm in de bakkerij dankzij de oven. Logisch maar toch.....

Naast de bakkerij stond ook nog een in werking zijnde molen, niet zozeer om meel te produceren voor de museumbakkerij, maar voor bezichtiging. Ja en we mochten de molen in, we kregen een rondleiding door een 'vrijwillige' molenaar, hij vertelde uitgebreid over diverse soorten molens, en waarvoor ze werden gebruikt. Uiteraard kregen we ook alle informatie hoe deze molen wordt gebruikt. We hebben ook nog bovenin de molen gestaan, waar we via een paar nogal steile, smalle trappetjes kwamen en we konden zien hoe het systeem, dat de wieken aandrijft, werkt. Erg leuk.

Nadat we dit allemaal hadden gehad, gingen we naar restaurant 't Pannenhuis, dat vlakbij het bakkerijmuseum ligt. Daar werden we verrast met een heerlijk 3-gangen keuzemenu. En er was behoorlijk veel keus: *tomaten-, champignon- of uiensoep. *Kalfsspiesjes, saté, schnitzel, zalm of sparerib, *koffie of dame blanche.

Dit was erg lekker, dat vond ik tenminste en mijn tafelgenoten eveneens, zoals ik ze hoorde en lekker zag smikkelen.

Wij hadden het erg gezellig bij ons aan tafel, veel gelachen en elkaar beter leren kennen. Top!

Toen het diner ten einde was, zijn we met de bus teruggebracht naar Eersel, waar de auto's stonden en vanwaar iedereen weer zijn of haar weg terug naar huis kon vinden.

Ik heb, samen met mijn man, een hele leuke, gezellige dag gehad, waar ik nog lang aan terug zal denken en ik hoop (en weet eigenlijk bijna wel zeker) dat de anderen dat ook zullen doen.

Theo en de anderen die deze dag hebben georganiseerd, **BEDANKT!!!!**

Met veel plezier geschreven door: **Mary Berkhof**

Prachtige wandeling door de vallei van de Hoegne (GR 573)

Door: Ad van Asten

Tijdens de vakantieperiode togen we met een bescheiden gezelschap welgemoed richting Ardennen voor onze 4e clubreis van dit seizoen. Omdat we niet ver België in hoefden waren we al vroeg op de plaats van bestemming.

In Pepinster werden we ontvangen door gastheer Toon, die ons enige instructie gaf over de route: het kon niet fout gaan. Na een kopje koffie in het startcafé gingen we op weg. Ik wandelde vandaag in het gezelschap van Piet, Enrico en Miquel. Opvallend was dat de route in onze

routebeschrijving pas na een halfuurtje wandelen werd opgepakt, zo konden we vooraf ongestoord van de prachtige vergezichten genieten.

Na dat 'halfuurtje' volgde automatisch de verwarring, maar Toon had het prima uitgeduid en na een 'minuut of tien' hadden we het trapje onder een afdak gevonden.

Vanaf daar leidde een prachtige afdaling ons over de heuvelflank van de vallei van de Hoegne, diep beneden ons kabbelde het riviertje en uit dankbaarheid prevelde ik schietgebedjes, omdat ik niet rechtstreeks naar beneden hoefde! Snelle jongens (en meisjes) waren blij dat ze ons mochten passeren, die dachten al aan het kroegje bij de finish, maar we zouden 'ze' vandaag nog vaker zien.

De parkoersbouwer van dit 'wandelevenement' zou evengoed van OLAT geweest kunnen zijn, want vlak voordat we de oever van de rivier bereikten, verliet de route het mooi begaanbare pad en ging met 'ongelooflijk steile' kronkels weer terug naar de top van de helling.

Toen we het bos uit kwamen, zagen we beneden ons een liefelijk tafereel van paarden en schapen om een boerderij, een moment dat ik vlug wilde opslaan in mijn toverdoosje, maar omdat ik meestal doorloop tijdens het 'startklaar maken' van het toestel was ook het moment verdwenen. Dan maar Corrie en José opslaan in datzelfde toverdoosje, maar dat kiekje is veranderd in bewegende schimmen anders hadden ze hier als een plaatje in ons boekje gestaan!

Het begon erop te lijken dat we het vandaag niet voor niets zouden krijgen. Eigenlijk troffen we alleen in de gehuchtjes wat 'begane grond', voor het overige was het constant dalen en stijgen.

We waren amper twee uurtjes onderweg en toen stond al vast dat het een van de mooiste tochten uit een reeks van veel clubreizen zou worden. De mensen die dit verhaaltje niet in ons vorige clubblad vonden, konden zodoende een maandje extra genieten van de herinnering aan deze wandeling, nu ligt het vast en is het een geschiedenis om te herhalen!

Aanvankelijk hield de lucht zich rustig, maar toen de beloofde buien over ons heen begonnen te vallen werd het stilaan tijd om de regenjack aan te doen.

De route leidde ons daarna omhoog dwars door een weiland om vervolgens verder te gaan langs een bosrand met blijvend uitzicht over de vallei. Later daalden we af in het dal en passeerden enkele boerderijen die we een tijdje later weer ver beneden ons in het landschap zagen liggen. Het sterk glooiende landschap bleef indrukwekkend.

Soms kregen we de indruk dat we alleen maar rondjes liepen in hetzelfde dal, maar we waren telkens toch duidelijk om de bergruggen voor ons heengetrokken.

Nadat we weer zo'n omtrekkende beweging achter de rug hadden zagen we nog een groepje wandelaars naderen. Ze wandelden onder aanvoering van de 'plaatsvervanger van Willem' en ze waren nogal luidruchtig; dus Aad hield er de stemming ook goed in!

Langzaam veranderde het landschap, we hadden de vallei van de Hoegne verlaten en de omgeving werd weer min of meer gewoon Belgisch, wat golvend terrein, met karrensporen tussen bouwland en weiland en wat ons Hollanders nog het meeste opviel: koeien in de wei!

In de buurt van Spixhe (een gehucht) begon Enrico flink achterop te geraken. Met hem wilde het vandaag niet zo goed lukken, hij had last van zijn rechtervoet en van hoofdpijn, dus zijn verlangen naar een koffiepost en stoppen werd almaar groter. En, eindelijk, na 14 km wandelen dook aan een bosrand plotseling de ons beloofde rustpost op.

Ze hadden er daar een huislijk tafereeltje van gemaakt. De bagageruimte van de bus diende als schuilhut en 't oranje tentje als keukentje. Terwijl de koffie werd geserveerd stond de soepketel zacht te pruttelen. Maar tegen de regen was op dat moment niets bestand.

Tegen half twee gingen Piet en ik alleen verder. De omgeving was nu compleet anders. We liepen over steile paden door zo'n typisch Ardens bos met die hoge sparrenbomen. Volgens de wandelgids is het bos hier bewaakt privé domein en is het verboden om buiten de paden te komen, niet dat dat idee bij ons op kwam, want wat zou je op die steile hellingen gaan zoeken?

Bij Marteau verlieten we het woud een ogenblik, en was de wereld even bewoond, maar het duurde niet lang of we liepen weer onder de woudreuzen. Twee dames in plastic die al een heel tijdje voor ons uit wandelden waren een goed mikpunt om te volgen en zodoende konden we het een poosje zonder doorweekte routebeschrijving doen. José en Corrie hadden waarschijnlijk dat hulpmiddel ook niet meer bij de hand want ze voegden in vanuit een andere richting. Op een zeker moment waren de twee dames in plastic voor ons blij verrast toen ze werden ingehaald door een groepje Roois volk. Even tevoren was het groepje ons gepasseerd en ik had Jan beloofd er niet 'te veel' over te schrijven, maar ja het is zo'n herkenningpunt van onderweg. Trouwens ook heuvel opwaarts stapten ze nog stevig door, waarschijnlijk hadden ze ergens al te veel kilometers verloren!

Even wandelden we op de flank van een helling en genoten daar 'door een regenwaas' van een vergezicht over het dal van de Amblève, ver beneden ons ontwaarde ik een stationemplacement. Het uitzicht duurde maar even, want al vlug liepen we weer onder de beschutting van sparrenbomen over stijgende en dalende bospaden.

We zigzagden verder en merkten ondertussen dat het droog was geworden en het zonnetje zelfs pogingen ondernam om mee te komen spelen. Piet en ik besloten om een flesje leeg te drinken en omdat de bank en de tafel er toch stonden genoten we ondertussen ook maar even van een rustpauze.

Even verder zagen wij de twee dames rechtsaf slaan en toen wij op dat punt kwamen, merkten we dat dat het punt was waarvoor Toon extra aandacht had gevraagd in zijn brief: de kruising van de GR-573 met de GR-AE. Terwijl Piet nog even de natte flarden van zijn routebeschrijving doornam waren de dames al uit het zicht verdwenen. Maar de nood en redding lagen ook hier vlak bij elkaar: een seintje van Toon rechtdoor, en Aad achter de dames aan!

We troffen ook nog een paar Vlaamse GR-stappers die eerder die middag onze koffiepauze oversloegen, maar die wel goed geïnformeerd waren over het groepje OLAT-ers hier in den vreemde. Wie het waren?

We wandelden inmiddels op de flanken van de heuvelrug rond Spa en vanaf ruwweg 350 meter boven die 'badplaats' kregen we een fantastisch uitzicht over dit veel beschreven stadje.

Onder statige loofbomen over de flank van de bergketen rond Spa wandelden we vervolgens naar ons rendez-vous: Poste de Potage. Hier besloten Piet en ik dat we met 24,7 km voldoende ons best hadden gedaan en dat het laatste stukje met de bus moest kunnen.

Niet lang daarna zaten we gezellig in het kroegje van Sart-lez-Spa en nadat Toon de overgebleven soeprestjes had verdeeld konden we mooi op tijd huiswaarts keren. En met weer een mooie Gouden medaille op zak kon die avond niet meer stuk.

Wij troffen elkaar reeds tijdens ons clubweekend in de Eifel rond Gerolstein en Daun en wij hebben ons volgend rendez-vous in Vlaams Limburg op de **GR 512 op 23 oktober a.s. Tot dan!**

1^e tocht 38^e Winterserie OLAT

Zondag 17 oktober

Zaal De Gouden Leeuw 5591 JJ Nieuwendijk 5 Heeze

